

De nieuwe Amsteldamsche buyten-zingel

bron

De nieuwe Amsteldamsche buyten-zingel. S. en W. Koene, Amsterdam 1770 (vijfde druk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_nie174nieu02_01/colofon.php

© 2012 dbnl

De Nieuwe Amsteldamsche Buyten-Zingel. Een Nieuw Beklag-Lied.

Stem: Ik heb reeden om te klaagen.

Kweld my niet meer myn gedogten,
 Wyl het tyd van Slaepen is,
 Laet u zorg myn maer wagten,
 Wyl myn hert vermorseld is
 Door het heen en wederdenken,
 Het kan onmogelyk anders zyn,
 Sal myn niemand ruste schenken,
 Soo moet ik vergaen van pyn.

2. Alle vreugd heb ik verlooren,
 Ag geen lust vind ik by myn:
 Waer toe ben ik dan gebooren?
 Hemel staet myn dag maer by:
 Doet myn anders liever sterven,
 En verlost myn van de pyn,
 Ik wil veel liever alles derven,
 Dan altoos gekweld te zyn.

3. Ag ik zie den Dag aenbreeken,
 En het Morgen Rood verschynt
 Door myn Bidden en myn Smeeken,
 Voor die hier ook leid in pyn.

Komt de Nagt zoo komt myn lyden
 Komt den Dag zo is gewis:
 Geen van beyde kan ik myden,
 Het geduld het beste is.

4. Moet ik dan van droefheid smooren
 Siet geen Sterveling myn aen,
 Sal my imand kunnen hooren,
 Groote Goon zo is 't gedaen,
 Doet de schaemten myn nog zwygen
 Ia gewis hoe klopt myn hert,
 Waer zal nu 't Eynde blyven,
 Van myn rampen en myn smert.

5. 't Graf alleen kan myn bevryden
 Maer wie schrikt niet voor de dood,
 Een die hier gestaeg moet lyden,
 En van alles zyn ontblood,
 Weg dan wereld, weg dan Sorgen:
 Gy baert veel bekommernis,
 Ik zie al weer den dag van morgen
 het geduld het beste is.

Een Nieuw Lied.

Op een Bekende Vois.

1.
 Ag Korelle Ag Godinne
 Ag hoe lang zal myn smert;
 Nog duuren door het minnen,
 Van my Versteende hert
 Kan ik dan geen Troost Verwerven:

Is 't daerom dat ik ween,
 Zo agt ik het Sterven:
 Voor my maer een steen;
 Daerom ô schoon godin,
 het is waer dat ik u bemin:
 Sulleks sweer ik door u stuursheid:
 Zal veranderen dog van zin.

2.

En gy bedenkt tog al myn klagen,
 En al myn Bitterlyk gezugt,
 Hoe dat ik veele dagen?
 Bedrukt hebt u gezugt,
 Om al u zoet weezen,
 En u volmaekt gezigt;
 En u schoonheid gepreesen:
 Derven als een wig
 En daerom o schoon godin,
 Het is wel waer dat ik u bemin:
 Sulleks wil ik door u stuursheid,
 Zal veranderen dog van zin.

3.

Wel wat kan het my dog baeten
 En al myn bitterlyk getraen,
 Wilt de liefde nooit haeten,
 Maer neemt my tog aen,
 Princes myn uytgelesen,
 Ik sogt schier dag en nagt.
 Om by u te weesen
 Maer gy my niet agt:
 Voogdes van myn gemoed,
 Og myn alderliefste zoet
 En zo wens ik dat de liefde,
 Ons te zamen heeft gevoet.

Een Lied, van de Diamantslypers.

Stem: Hier heeft myn Rosemond beschyden.

Waer zyn nu de noble Basen,
Beminnaers van de eed'len Wyn,
De Slypers van de Diamanten,
't is of zy uit de Wereld zyn.

2.

Des Somers ziet mense met troepen,
Na buiten om te Kolven gaen,
Maer nu hoort men gestadig roepen;
Och waere wy in Indiaen.

3.

En die zig zelfs wil diverteeren,
Een Draeimeid zet men op de schoot,
Nu is het weg met al u b[e]gasi[e];
De Slypers hebbe zelfs geen Broot.

4.

Waer zyn nu al haer Dilikatesse,
Snakke na een Pyp Toebak:
In plaets van rooije Bengaelsche Flesse
Moete zy na de Reegebak.

5.

Nu moete zy Amsterdam verlaten:
En vaere na Oostinje toe
En doen een Reisie van zeven Iaeren:
Dan binne zy het vare moe.

6.

Als zy dan tuys benne gekoomen:
Brenge zy mee een stukkie Sis:

Dan zwieren zy by nagt en daegen,
Tot dat haer Geltje weer op is.

7.

Slypers ik wil u het beste wensche:
Schreid niet al was gy moeder naekt:
Het is maer loon van zulke mensche,
Een Draeimeid heeft dit lied gemaekt.

De verliefde Minnaar, zingende het Schoonst van zyn Lief.

Stem: Als 't begint.

Vrolyk uurtjes,
Dat zoo duurtjes.
U myn Engelin betael, *bis*.
Rosemond stook aen de vuurtjes,
Ik bid volvoert myn zeegenprael, *bis*.

2.

Doet myn Lusjes:
Door u kusjes?
Ag myn Engelin hoort aen, *bis*.
'k Bid ey wagt dog niet tot flusjes,
'k Eys terstond te zyn voldaan. *bis*.

3.

't Groen der boomen,
Water stroomen.
'k Sie dat niemand ons verspiet, *bis*.
Wilt dog haestig herwaerts komen.
'k Bid weerhoud myn voetjes niet. *bis*.

4.

Laet ik de tipjes,
Van Lipjes

Zagjes drukken als voorheen, *bis*.
 Rozemond dat zyn de klipjes,
 Daer 'k Schipbreuk heb op geleen, *bis*.

5.

Voet myn Luste,
 Door het ruste.
 Ach myn lieve Rozemond, *bis*.
 Om myn minnebrand te blussen,
 Gy maekt myn Ionkhert gezond. *bis*.

6.

Vrolyk Meisje,
 Poezel Vlysje,
 'k Bid u hoord myn reden aen, *bis*.
 Laete wy zamen voor een reysie,
 Met ons tweetjes wandelen gaen. *bis*.

7.

Vrolyk Meisje,
 Ieugdig Vleisje,
 Hoord myn smeecken en gebeen, *bis*.
 Laet myn dog maer eens een reisje,
 Ey waerom vlugt gy dog heen, *bis*.

8.

Cupidootje,
 Doet een schootje,
 Doorschiet myn schoone Engelin, *bis*.
 Treft haer eensjes met een lootje,
 Dat het vliegt ten Boezem in, *bis*.

9.

Kleurig Roosje,
 Wat een bloosje:
 Daelt 'er op u Aengezigt neer, *bis*.
 Gun my dat ik maer een poosje,
 My mag buygen voor u neer, *bis*.

*Een Nieuw Lied.**Op een Aardige.*

1.

Moet ik zo langer leeven
 Cupido in deeze stryd,
 Wilt myn verligtenis geven,
 In myne jonge tyd:
 Ik zal 't den Hemel klagen,
 En ook het Firmament;
 Dat ik myn jonge dage
 Verslyten in elend.

2.

Een Herder dien ik minde,
 Hy heeft myn hert doorwond,
 Hy noemde myn zyn hinde,
 Hy kuste myne mond,
 En zyne zoete woorden
 Behoorde myne zin,
 En zyne Minnelonkjes,
 Dwongen my tot de Min.

3.

Na veele zoete reden,
 So bleef hy van my af
 Dat zal myn nog doen doolen
 Tot in het duyster graf,
 O boome zoete vrugten:
 O Waterstroomen zoet,
 Voldoet myn Minne-nugten,
 Eer dat ik sterven moet.

4.

Een Herder die ik minde,
 En die myn zwoer zyn trouw!
 Onder de Groene Linde,
 Helaes verlaet myn nou
 Hy die myn Schaepjes hoeden
 Met vreugde en zoete lust,
 Hy die zyn Vee trouw hoede
 Tot hy ging in de rust.

5.

De Zon verligt zyn stralen,
 Hy laet myn in zyn rust!
 Onder de Groene haegen,
 Daer in zoo schep ik lust:
 Maer als hy myn ontwaekte,
 Wat vreugd is dat voor myn
 En hy myn wakker maekte
 Gedaen was al myn pyn.

6.

Ryst op dan Engelinne;
 Ik heb u al lang gezogt,
 Gy wist dat ik u beminde,
 Wat hebt gy wel gedogd?
 Dat ik niet ben gekoomen?
 Op den bestelde tyd
 Ik zeg ik heb u vernomen,
 Scheld mt myn schuld dog kwyt.

7.

Ik heb u al verkooren,
 Lief tot myn Egte Vrouw?
 Wy zyn voor een gebooren!
 Ik zal uw zyn getrouw,
 Laet droefheid ende zugten!
 Maer varen het is nu tyd,

Wy zullen met genugte
Leven in eenzaamheid.

8.

Komt herders by malkander
Ter vreugde nu ter Feest!
Van daeg zoo trouwd Leander,
Weest nu vrolyk om het meest,
Wild nu spelen op de Fluyten,
Brenge Bas en Fiool daer by:
Coridon zal tot besluuten
Maken een groot Melody.

Een Nieuw Beklag-Lied, van een Vryster, over het verlaaten van haar Minnaar.

Stem: Kweld my niet meer myn gedagten.

1.

Ik heb reden om te klagen;
Over myn bedroefde staet,
Want ik kan het niet langer verdragen:
De smert die my ter herten gaet:
Ik moet zeggen voor gebreeken,
Ik moet zeggen voor gewis,
Als dat den eersten Dag van Paren,
De oorsaek van de liefde is.

2.

Doen hy myn het eerst quam vryen,
Ik kreeg van hem een mooy present,
Maer nu gaet hy myn misleyen:
hy doet of hy my niet kend:

Ik moet zeggen voor gebreken,
 Ik moet zeggen voor gewis?
 Dat den eersten dag van Paren;
 Oorzaek van de liefde is.

3.

Al wat ik doe tot besten wille,
 Hy word altyd even quaed:
 Mogt ik myn Fielis Lief nog Minnen:
 Dat word ik het best gewaer,
 Ik moet zeggen voor gebreeken,
 Ik moet zeggen voor gewis,
 Dat de eersten dag van paren:
 Oorsaek van de liefde is.

4.

Oorlof Meisje voor het leste,
 Volgt u na mynen raed,
 Want ik raed u maer ten beste:
 Dat gy nooit in 't Hywelyk gaet!
 Ik moet zeggen voor gebreken,
 Ik moet zeggen voor gewis,
 Als dat den eerste Dag van Paren,
 De oorzaak van de liefde is.

5.

't Huwelyk is waerd te schatten:
 Ook het lieve Trouverbond
 Ach mogt ik myn Lief omvatten,
 Ach dat wy zamen Mond aen Mond,
 In het huwelyk mogten leven,
 Zo als Egte Man en Vrouw,
 Malkander hart en hand te geven:
 Door het zoet Verbond der Trouw.

6.

Kom dan lieve Cupidoetje,
 Doorschiet hem met uw Boog en Pyl.

Doorschiet hem met een gunstig schootje
 'K bid uw houd dog oog in 't zeil;
 Oorlof Meisjes voor het leste,
 Spiegelt uw aen mynen staet,
 Want ik raed u maer ten beste,
 Kiest de deugd en Middelmaet.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

Hoe Lieffelyk ryst gy uit de kimmen,
 ô Zon o zon ik zie u langzaem klimme:
 U Glans verdryft de vaele nagt,
 Niets evenaert u Wonderlyken kragt:
 O Vrugt, o Vrugt van het aerds geslagt;
 Gy hebt reeds de toppen?
 Van berg en duyn verligt:
 Gy likt de zilveren droppen,
 Des duyns des duys van duyzent roozen knoppen,
 Uw glans verspryt een geur in 't ront:
 O Lieffelyke morgen stont!
 Hoe streelt hoe streelt gy ons gezigt.
 Ik hoor de Vogels in de Boomen,
 O Zon ô Zon u bly verwellekome:
 U glans verspryt een geur in 't ront,
 O Lieffelyke morgen stont,
 Hoe streelt hoe streelt gy ons gesigt:
 Men siet de beessies springen,
 Al het Lant volk is ontwaekt.
 Gins nadert de Velt Godinne,

Gebranden Boonen en Caffé,
 Die aen de vingers kleven.
 Socolade die is goet,
 Daer men veel vergift in doet,
 Brandewyn, Vol Fenyn,
 Die moet ook gedronken zyn:
 Viva de Janever.

3.

Vraegd het maer aen boze Griet,
 Janever is myn Leeven,
 Maer zo zy het ook aensiet:
 Is 't daer niet by gebleeven.
 Griet weer aen de Siekte quam
 Sy weer wat Janever nam?
 Alzo ras, op zyn pas
 Uit een half Pintjes Glas,
 Viva de janever.

4.

't Glaesje hael ik uit myn zak,
 Janever is myn leeven,
 En ik put op myn gemak,
 Een klok vyf zes of zeeven,
 Want Janever is in Pyn:
 By geval goe Medecyn;
 Daerom drinkt, nog een klinkt,
 Uyt de Fles nog eens inschenkt?
 Viva de Janever.

5.

Schoenmakers, zelfs Timmerman
 Ja Snyders en ook Wever:
 't Drinkt Janever uit de Kan,
 't Smaekt als Kuyt en Lever?
 Ambagtsluy, Liedzangers mee,
 Proevent mee ook net als Thee,

Ja zyn hand ging nog wat verder,
 Al laggende riep die stoute Herder
 Siet eensjes in 't rond.

4.

'k Sag Tanten komen wandelen,
 Stak damon aan een kant,
 Ik ging myn Druyfies handelen,
 En ik leyse weer in myn Mand,
 Ik heb daar wat Bloempjes op gelegen,
 Zo netjes en zo propertjes ter degen,
 Van het zoete druyve Land.

Een nieuw Lied tot Lof van de Jannever.

Stem: Als 't Begint

1.

'k Geef geheel de Min de zak,
 Janever is myn leven,
 En ik drink op myn gemak,
 Een glas of vyf zes of zeven,
 Wel ik lag wat om de min?
 't Vrouw-Volk heeft de drommel in,
 Het gekyf, Van een Wyf,
 Is een lastig tydverdryf,
 'k Hou 't by de Janever.

2.

Wat voor smaek is in de Thee,
 Janever is myn leven;

ô Zon o Zon u glans roept ons tot zingen:
 O Dat nu ook myn Clorimeen;
 Myn met haer vrindelyk oog bescheen:
 Dan was geheel myn Vreugd volmaekt.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

1.

Laast ging ik dwaalen,
 Myn Tantes tuyn in 't rond,
 Om Druyfjes te gaan haalen,
 Zoo lekker in myn Mond;
 Vol van vreugde ging ik daar zingen,
 Was Damon hier wat zou ik springen,
 Al op deez' vlugge grond.

2.

Ik stond met verdriet te wagten,
 Ik zag Damon aan een kant,
 Hy scheen door de min te versmagten,
 Verliep greep hy myn hand,
 Soetjes en sagjes kwam hy se drukken,
 En ik ging myn Druyve plukken,
 En hy nam se uit myn Mand.

3.

Het Veld was glat en teeder,
 Viel slapens op de grond,
 die stoute damon weder
 Stal kusjes van myn Mond,

Jan en Lys tot bewys,
 Stellend alles hoog in Prys:
 'k Houw me by de Janever.

4.

Nog een Glaesje tot Besluit,
 Janever kan verwarne,
 Daer op drink ik myn Glaesje uit,
 't Doet goed in myn Darne:
 Vraegt het maer aen onze Griet,
 Hy scheidt daer in geen verdriet:
 't Lieve Nat, uit het Vat:
 Bacchus is myn grooste Schat;
 'k Hou me by de Janever.

Een Nieuw Lied of Air.

Op een Lugtige Vois.

1.

Ik wou gaeren Climeentje minnen,
 Een puikje der Herderinnen,
 Een Bloempje al van 't veld...
 Een Bloempje al van 't veld.
 Ik wou gare myn hert haer schenken
 En nooit om een ander denken,
 Maar ag zy heeft geen geld...
 Maer ag zy heeft geen geld.

2.

O nodelooze hinderpalen,
 Gy die zoo menigmalen,
 Mijn hoop te leur gesteld...
 Mijn hoop te leur gesteld.
 En ik derf het immers niet uyten,

Ik moet mond en lippen sluyten,
 Eylaes maer om dat geld...
 Eylaes maer om dat geld.

3.

Vertrek dan Venus wigje,
 Die in haer zoet gesigje,
 U Seetel hebt ghebouwd...
 U Seetel hebt gebouwd,
 Vertrekt uit het gelaet haer oogen,
 Of voegt by dat vermogen,
 Een enkel tonnetje goud...
 Een enkel tonnetje goud.

4.

Want dat word dog op heden:
 Het meest maer aengebeden,
 Niet dat haer waerde verzelt,
 Niet dat haer waerde verzelt,
 Mogt ik mijn zelven raeden,
 Ik nam voor gouwen bladen,
 Climeen al in haer hemt...
 Climeen al in haer hemt.

Een Nieuw en zeer Vermakelyk Minne-Lied.

Op een Aangenaame Wys.

1.

De moeder van de Goden quam
 De Ouden altijd min betoonde,
 Aen Aarion de oude stam,
 Haer gryze kruyn met witte kroonde:

Men schrijft vergeefs de bloem der jeugd
 Alleen een voorregt tot een paren
 Zo lang men leeft past minnevreugt,
 De kin ziet na geen Iaeren. *bis. bis.*

2.

Ik wist de Vrouwen in mijn tijd,
 Door mijn gesigt tot min te wekken,
 Maer ag ik ben myn kragten quyt,
 Nu myn de grysheid komt te dekken,
 Nogtans in myne Ouderdom,
 Hoor ik na het woord van paren,
 Of de oude vreygt komt wederom,
 De min siet na geen Jaeren. *bis. bis.*

3.

Ik wierd door een losbol uit myn beurt,
 Galant en welgemaekt van leeden,
 Van veertien Iaeren reets begeert,
 En om myn weermin aengebden,
 Myn teder hert dat wierd geraekt,
 Wie kan zig voor de min bewaren,
 Wanneer de liefde het herte raekt,
 De min siet na geen Iaeren. *bis. bis.*

4.

Als myn een jong heertje groet,
 Versierd met veel bekoorlykheden,
 Ik zie door de Jeugt en Ouderdom,
 Myn toegelonkt en aengebden
 Schoon myn moeder dagelyks zyt,
 Geen kind moet denken om te paren,
 Eerlang te treden in de Egt,
 De min siet na geen Iaeren. *bis. bis.*

5.

Als ik in het Gezelschap kom,
 Tertoonde my bekoorlykheden,

Ik sie door de Ieugt en de Ouderdom
 Myn toegelont en aengebden,
 De Dogter ziet mijn teder aen,
 De Moeder laet haer stuursheid varen,
 Ia Bessie laet haer Spinnewiel staen,
 De min siet na geen Iaeren. *bis. bis.*

6.

Organ is reets te hoog bejaerd,
 Valerius is te los van zinnen,
 Feestes is elks achting waard,
 Met regt mag Iulia hem minnen,
 En ik zou kiezen tot mijn man,
 Wanneer 't mijn tijt was om te paren,
 Luzette wat zegt gy daer van,
 Een man van veertig Iaeren. *bis. bis.*

7.

De Grijsaerts hebben wel verstant
 Maer zijn jaloers en nors van zinnen,
 De jeugt bekoorlijk en galant,
 Maer onstantvastelijk in het minnen,
 Wat valt het moeijelijk en zwaer,
 Bevalligheid en geeft geen paren,
 Aen iemant op de veertig jaer,
 Mijn Minnaer heeft die Iaeren. *bis. bis.*

Een Nieuw Lied.

Stem: Als 't begint.

Vrienden wilt dees klugt aenhoren,
 Die men hier in 't kort vernam,
 Schoon voorspeld al lang te vooren
 't is gebeurd tot Westzaendam

Een Iuffrouw van agtien Iaeren,
 Had een Docter tot haer Man,
 Maer daerom de Iuffers Paren,
 Deed den Docter weinig an.

Een Drogist al hoog van Iaeren;
 Quam dan by dit zoete Lam,
 Dan te voet en dan gevaren
 Dat den Docter haest vernam,
 Docter ging dan viezenteeren
 By de zieken in het rond
 De Drogist zijn Vrouw Clisteeren
 Daer zy zeekere pijn bevond.

Docters zaet kan haer niet baten,
 Ook geen kruijt van den drogist,
 Geen scherpe vlijm tot aderlaten,
 Wat zy doet 't heeft al gemist,
 Enkel 't aengenaem Clisteeren,
 Met een zeker soort van spuit,
 Die geen Iuffer kan ontberen
 Dreef haer alle qualen uit.

Docter die dan 't Practiceeren,
 Was gewent, bedagt een list
 Hoe hy 't beste zou tracteren,
 Den voornoemde Heer Drogist
 Liefste ik gaen na Westzanen,k
 Zijt den Docter tot zijn Vrouw,
 't Is mijn leet wanneer je gane
 Dagt de Iuffer; gaen maer gouw.

Na dat hy was vertrokken,
 Met zijn wil en na haer sin,
 Wist zy den Drogist te lokken,
 Tot het zoete spel der min!
 Deze die haer niet versmaden
 Nam terstond de occasie waer,

Na dat hy wat Cocolade:

Vooraf had gebruikt met haer:

Fluks zoo ging hy aen 't Cisteeren,

Daer hy zelfs de God van was,

Ik ten minsten zal hem eeren:

Op zyn tyd als 't komt te pas

Maer den Docter die het reysje,

Na Westzanen had gestaekt;

Quam van pas en vroeg zyn meisje

Hoe 't daer binnen wiert gemaakt.

't Meisje zonder iets te zeggen,

Haelde eens de schouders op,

Hy ging voort, en vondze leggen,

Met malkander kop aen kop:

Twee getuigen bragt hy mede:

Die hy by de straet op nam,

Om de zaak wel te ontleen;

En dat hier mee grappig quam.

Een wit bestorve Pruykemaker

En een zwart berookte smit

Van den waerheid geen verzaker:

Neen al was hy schoon als git:

't Vet dat mocht dog boven dryven

En de Pruykemaker dien

Zou mee zeker staende blyven:

Op 't geen hy had gezien.

Docter met zyn twee getuygen;

Bond men hem Clisteerder vast,

Op een Stoel dies moest hy buigen

Na haer wil en overlast:

Na dat hy in deeze boeyen,

Had gezeten tot zyn Vrouw

Wierd gehaald die men van 't knoeyen

Eerst regt overtuigen zouw.

Wierd hy verder weer ontbonden,
Haelde doen zyn Broekje op,
Ging doen voort geheel geschonden;
En met een bebloede kop
Sy K... was terstond gaen vlugte,
Na Mama en overal
Waer men vraegde na dees klugte:
Moeder had een overval.

Was het antwoord van die Dame:
Daerom wy in 't Nagtgewaet,
Niet behoorlyk na betamen:
Ongeschoeid ging langs de straet,
Oorlof gy jonge Dames,
Neemt hier een exempel aen,
Doender twee van uw schoon same,
Leg u werk voorsigtig aen.

Apothekers en Drogisten:
Wagt u voor een Docters vrouw
Want wanneer 't u eenmael misten:
Had gy duizendmael berouw,
'k Raed u nogmaels jonge Vrouwe.
Wagt u voor een oude Vent,
Want gemeenlyk by zoo 'n ouwe,
is een lamme steed in' end.

Bruylofs Lied.***Stem: Vrinden zou men niet Vrolyk weezen.***

1.

Hier op een glaesie in geschonken,
 Ter eeren van dit Jonge paer,
 En tot de grond toe uytgedronken;
 Op goed zukzes dat binnen 't Jaer.

2.

De brave Bruid zal moeder weezen:
 Ey sie het Bruytje lagt 'er om;
 Men kan het uit haar weeze leezen?
 Stemt gy het ook toe zeg Bruydegom.

3.

Hy knikt wel aen ik help het wenschen,
 En al wat heuchlyk is met een:
 Word de gelukkigste aller menschen,
 Leeft menig jaer in rust en vree.

4.

Wie zal nu onze Bruyt geleyen;
 Als het tyd is om te gaen,
 Speelnoot gy moet u beryen,
 Meisjes het diend van u gedaen.

5.

Brengt haer vry tot aen het bed,
 Maer weest vorder geen belet,
 Het andere dat wy nog vermoen:
 Laten wy de Bruydgom doen.

De Nieuwe Vermakelyke Kramer.

Stem: Als 't begint.

Hy koopt 'er niemand kristallyne brillen,
 voor blinde kippen die niet konnen sien,
 Komt by me kraem
 Want de Faem, heeft myn naem,
 Nog nimmer uitgeblazen na dat ik beraem.
     Balletjes om de baerden mee te vryven,
 Oly de saffemyn by flesjes vol:
 Ook Gespis trant,
 Rond, vierkant, abundant;
 Haken oogen en kurjeuze kouzeband.
     Zantlopers om den tyd te observeeren,
 Kurketrekkers van het fynste stael
 Snuyfdoozen schrik,
 Tin en blik, even dik,
 Koeragie dan Liefhebbers, want ik wagt goed schik.
     Pennen die heel wel versneden bennen:
 Poeyer alzo wit en fyn als poppe stront:
 Ook naisters schaer,
 Hy sie daer, kyk het maer,
 Geslepen van den Wael te Haerlem op het Spaer.
     Ook heb ik dompertjes en Kaerze snuiters
 Koper profytjes voor de suinigheid,
 Ook Naelden goed,
 ô gants bloed; Alsje moet,
 U Kouzen stoppen tot verwarming van je voet.
     Ook heb ik Spiegeltjes zoete lieve Meiskens:

Die gy kunt dragen in uw zak;
 Ook Muskeljaat,
 Dillekaet, als gy praat:
 Met u Beminde: dan ruykt gy als een privaat.
     Ook heb ik balletjes voor de witte Muijen:
 Een vlakballe om een duyt het stuk.
 Ook Potloot pen,
 Ik beken dat Jan Hen,
 Zal zeggen dat ik een verbruyden Kramer ben.
     A.B. Bortjes om Verstand te krygen,
 Mallemorie Boekjes voor een domme droes,
 Ook Pypedoos,
 Voor Matroos, word gy boos,
 Dan zal ik eens wat anders zingen voor een poos.
     Blikke verrekykers om te zien;
 Van Amsterdam zo regt uit tot Japan
 Ook Spelden fyn,
 Glat en ryn, groot en klein,
 Pennemessen, Veters die met blik beslagen zyn.
     Naeldekokers, Houten Lavore
 Tinne knoopjes naar de aldernieuwste zwier
 'k Heb ook lynjas,
 Net van pas, Hy den bras,
 Specie Boekjes die nooit eenig Koopman las.
     Fluitjes, Trompetjes en houtte Rammelaren,
 Hoede-Schuyertjes van 't fynste Tryp,
 Ook Grinze net:
 Vrinden let, van Poutret,
 Om kinderen bang te make en te jage na het bet.
     Ook heb ik halsbande voor allerhanden Honde
 Slootjes om te te hangen aan 't Trezoor,
 Dat knegt nog Meid
 Buitens tyd, niet onbyt,
 Van uwe kost die daar in verborgen leid.

Een Vermakelyke Minne Zang. Op het wagten van Roozemont.

Op een Aangenaame Wys.

Hier heeft my Rozemond bescheiden,
 Hier by dees boom die weelig wast,
 Waar mag die schoone zoo lang beyden;
 Dat zy niet op haar Uurtje past.
     Of ben ik wat te vroeg gekomen,
 Door drift der min! waar van ik kwyn,
 O Salig veld! ô Groene Boomen:
 't Kon hier te Nagt wel Bruyloft zyn.
     Maar ach hoe lang: zyn thans de stonden
 Elk omsien duurt een Jaer gewis,
 Op Agten was de komst gevonden,
 Ik schat het nu ruym Negen is.
     Valt Avond zoud gy uw pligt niet weten
 Of is de Tyd haar wieken kwyt,
 Of heeft Apol zyn Sweep vergeten,
 Dat hy dus traagelyk Zeewaard ryd.
     Dagvoerder laat u dit dog lusten,
 Verkort den dag, en rekt den Nagt,
 Spoeyt u, gy zult by Thetis rusten!
 En ik by 't Meysje dat ik wagt.
     Want ziet daar komt zy aan gegangen,
 Nu is geboren myn geluk,
 z'Heeft my op haar boesem ontfangen,
 Wyl ik met vreugt haar Roosje pluk.
Tegen-Zang.
 Hoe, zou ik nu nog langer treuren!
 En langer loopen naar de meyd:

Neen, wyl dat ik sie dat 't nooyt sal beuren
 Dat zy aan my het Ja-woord zaid.

Ik wil haar dan geheel verbannen,
 En haar gaan stellen uit myn zin?
 Ja leven daar de vollen Kannen,
 Worden geliefkoost door de min.

Ik wil God Baghus eer bewyze,
 En roepen, lang leeft dezen God!
 Ja ik wil Evoë gaan pryzen,
 En Jaghen met het Minnaars-Rot.

Weg dan beminnaars van Vrouw-venus,
 Die in haar Bogaard zig verlust,
 Ik hou 't met Baghus en Zilenus,
 Schoon dat gy word van haar gekust.

't Is maar om u in 't net te vangen,
 Want al haar doen is vleyery,
 Het is een strop om u te hangen,
 En u te brengen in de ley.

Daerom wil ik God Baghus minne
 En houden my staag by zyn drank!
 Ja! bannen Venus uyt myn zinne,
 En roepen, lang bloeyt Baghus Rank,

Viva dan Helden, bon vojagie,
 Wie mint dan nevens my de Wyn,
 Hy geeft ons hard en goe couragie,
 En hy verdryft al onze pyn.

***Een Raar Voorval, tussen een Ionkman en een Dienst Maagt, dewelke
's Avonds aan haar Heers Deur sittende, een zoet gezelschap kreeg.***

Stem: Ik ging lest Wandelen.

Ik ging lestmael de Willige boomen tellen,
En daer ontmoete my een zo brave Tas
Ik speculeerde op die Ionk gezellen:
Die daer de schoonste in de Noppen was.

Het was een Dienstmaegd zo ik kon bespeure
Maer als een Iuffrouw was zy aengedaen:
Zy droeg de Sleutel van haer meesters deuren
Alleene bleef zy voor een Tuyne staen.

Ik heb myn Hoedje zo fraey afgenomen
En ik bood haer zo minnelyk goeden dag,
Ik zy schoon kind wie wagt gy hier te komen;
Dat gy alleenig hier zo staet en wagt.

Zy zey Ionkman ik heb niemand te wagten
Ik heb Gasten gehad die zyn gegaen:
Dat heeft geduurd drie Dagen en drie Nagten
Lust u een Glaesje blyft niet buiten staen

Doe ik dat hoorde trad ik by haer binnen
Ik zy Schoon kind dat Glaesje lust ik wel:
Ik heb een Iuweeltje ik wou 't wel leenen
Ik denk voorwaer dat ghy 't niet houwen zel.

Hebt gy een Iuweeltje laet my eens kyken,
Mogelyk heb ik daer een doosje toe,
Dat zou myn zeker zoo wel gelyken,
't Zou myn gelyken zoo ik het vermoe.

Als Cupidoo's Pyltjes waeren verschoten:

Doen is hy opgestaen en heen gegaen,
 Dat heeft dat schoone Kind dog niet verdrotten,
 Sy zey Ionkman en wil niet van my gaen.
 Ik schoot dat schoone Kint van minne lonken,
 En twee bruyn Oogjes die zy op my sloeg,
 Dat dee myn Ionge hert ontfonken,
 'k Gaf haer een kusje voor haer Roder mond.

***Een Nieuw Lied, gedigt op 's Lands Oorlog Schip Gorkum,
 Gecommandeert door de Heer Capiteyn Muyden, voor Rotterdam.***

Stem: Wat hoor ik hier Blaazen.

Wat doet my ontstellen,
 Staeg in myn gedagt.
 Dat my zo komt kwellen,
 Waer door ik versmagt.
 By dag als ik waeke,
 By Nagt als ik rust
 Dan scheen ik te blaken
 Vol van Minne-lust;
 Waer vinde ik nog gratie:
 Voor myn grillig hart,
 De Soete Tentatie,
 Die baerd my groot smart.
 Laest sprak ik een Susje,

Wat ben ik doorwond,
 Die schonk my een kusje,
 Van haer roder mond?
 Ik wil haer gaen Vryen:
 En bieden myn Trouw:
 Dan raek ik uyt Lyden,
 Uit druk en uit rouw:
 Myn lieve Annaetje,
 Myn liefde vergaet;
 Laest had ik een praetje:
 Met u op de straet.

Wel Floris uw klagen,
 Dat slaet my niet an?
 Ik heb geen behagen,
 In eenen Ionkman,
 'k Heb geen behagen,
 Daer toe niet gezind,
 Te spreken van paren,
 'k Ben maer een Kind,
 Van ruim zestien Iaeren,
 Daer toe Ouderloos,
 Wilt de moeite maer spaeren:
 Dan word gy niet boos.

U tintelende Oogen,
 Die vonken van min;
 Uw twee bruine Oogen,
 Die staen in myn sin,
 Uw bloosende Kaken:
 En uw roder mond?
 Mogt ik die genaken,
 Dan wierd ik gezond,
 Met uw Courale Lippen
 Myn liefste Anna,
 Ey later eens glippen,

Het woortje van Ia.

Uw haring wel Floris,
 Die braed hier niet gaer:
 Uw pap die al goor is,
 Gaet vry op een aer,
 Spaert vry uwe Beenen;
 Dan hebt gy geen nood:
 Op dat gy uw scheenen;
 Hier niet blaeuw en sloot,
 Zoo verslyt gy geen Schoenen,
 Alhier op myn Trap:
 Want gy hebt van doenen;
 Uw geld tot gelap.

Al uw spytig spreeken,
 Dat doet my de dood,
 Myn Hart scheynd te breeken,
 Van liefde zoo groot
 Vergun my te trekken,
 Myn leden regt uit
 Op dat wy ons dekken;
 Als Bruidegom en Bruid,
 Want gy hebt geen Vader!
 Nog Moeder zie daer,
 Kom laet ons te gader,
 Nu worden een Paer.

Weg, weg; met uw razen:
 Koop Koek voor u geld:
 Het zyn viezevazen?
 Die gy my verteld:
 Ik lag met u klagen,
 Ik spot met u Pyn,
 Gy kund niet behagen,
 De zinnen van myn,
 Ik stop'er myn ooren;

Voor al uw geweent;
 Ik wil uw niet hooren,
 Vertrek en gaet heen.
 Kom klein Venus Wigje,
 Weest nu de Pilot
 En schiet met een schigje:
 In haer teere schoot,
 Vergun my genade;
 Klein Cupido zoet,
 Of ik zal my baden:
 Met myn eygen Bloed,
 Adieu dan Leeuwinnen,
 Gy zyt my al te straf,
 Ik schep 'er uit met Minne,
 De liefde snep ik af.

***Een Aardige Ontmoeting, welke een Jonkman die op schaatsen Ryden,
 gehad heeft met een Ryke Madame.***

Stem: schoon Isabel, verstaat myn reden wel.

Een Juffrouw fier:
 Ging uyt om haar pleysier,
 Al naar een Eyland om daar de See te zien,
 Wat vond zy daar ook staan:
 Een Jonkman aangenaam;
 Zy vroeg of hy eens met haar uyt Ryen wou gaan.

Ja Juffrouw zoet,
 Ik ben bereid met spoed,
 Om uw te dienen met myn vleesch en Bloed,
 Ik bid uw tred maar in!
 Ik zal uw na uw' zin,
 Zeer zagjes Ryen als gy my bemind.
 Sy reden daar zo zoetjes by malkaar,
 Tot dat zy kwamen aan een Herberg klaar
 Daar men tapt Wyn en Bier,
 En zit by een groot vyer,
 De Juffrouw met de Ryer maakte groot pleyzier.
 Voort lietse daar,
 Een Bed op-spreyden klaar:
 Daar die twee Liefjes op rusten met malkaar?
 Klein Cupidoetje net,
 Die op de zaak wel let:
 Brogte die twee Liefjes te zamen na Bed;
 Sy traden in,
 Al na haar lust en sin,
 't Was om te spelen het zoete spel van Min?
 Sy zyn te rust gegaan!
 Tot dat den dag kwam aan:
 Kleyn Cupido die had zyn pligt voldaan.
 Den dag kwam aan:
 Sy moesten scheiden gaan,
 Sy zey Jonkman gy kund wel heenen gaan;
 En sprak daar is een kroon:
 Voor uw verdiende loon,
 Ik heb myn genoeg al van uw Perzoon.
 Neen brave Meid,
 't Is zo niet gezeid:
 Myn loon is meer als myn arrebeid;
 Ik heb de geheele Nagt,

Met vreugde doorgebracht,
 Ik ben geconsenteerd al voor de ganschen dag.
     In korten stond,
 Sy wierd zo netjes rond,
 Wel Jonge dogter zyt gy zo ongezond,
 My dunkt dat gy gaat zwaar:
 Segt my wie is de Vaar,
 Gy zult my zeggen voor de waarheid klaar.
     Ach moeder ziet,
 De regte weet ik 't niet,
 Maar Adrianus helpt my uit 't verdriet:
 Als ik kom in de kraam,
 Sal hy voor vader staan:
 Want hy heeft zyn dingen heel wel gedaan;
     Die schoon Madaam,
 Die kwam daar in de kraam,
 Al van een Soon Adrianus was zyn Naam:
 Hy wierd ontboden ras!
 Dat hy de Vader was,
 Want hy kon zyn Ambagt wel van pas.

Een Aardige Vryagie.

Op de voorgaande Wys.

Daer zou 'er een Magetje vroeg opstaan,
 Om haar zoete Lief te zoeken gaan:
 En zy zогten onder de Linden?
 Maar kon 'er haar Liefje niet vinden.
     Met een kwam daar een Heer aan gaan,

Die zy Kind wat doet gy hier alleen t'staan
 Of teld gy alle Groene Bomen,
 En de geele goude Rozen.

Ik tel de groene Boomen niet,
 En pluk ook alle goude Roozen niet:
 Ik heb 'er myn Liefje verlooren,
 En kan 'er geen tyding van hooren!

Hebt gy 'er jou liefje verlooren,
 Kanje ook geen tyding van hem hooren!
 Hy is 'er op Seelands douwe,
 En verkeerd met alle schoone vrouwe.

Is hy 'er op Seelands douwe,
 Verkeerd hy daar met schoone vrouwe;
 So mag de Hemel zyn leidsman zyn.
 Met alle mooye Meisjes die by hem zyn.

Wat trok hy uyt zyn mouwen,
 Een Ketting rood van Gouwen?
 Die ik u schoonkind schenken,
 Wild op uwe lief niet meer denken.

Alwaar die Ketting nog eens zo lang:
 Dat hy van den Hemel op d'Aarde hang
 Veel liever wil ikze verliezen.
 Eer ik een ander liefje wil kiezen:

Doe ontroerde die Heer zyn Bloed,
 Schoon kind ziet wel voor uw watje doet
 Gy bent 'er myn regte Huys vrouwen,
 En ik wilder geen ander trouwen.

Uitvoerig verhaal, van een zeker voorval, in het op Schaatze ryden op den Amstel, voorgevallen tusschen een Juffrouw en een Jonkman, die zyn Fortuyn heeft met de voet geschopt.

Stem: Onlangs ging ik uit Jagen.

Jupiter is verheven,
 Op zyn Troon met Magt,
 Doe het Aardryk beven,
 Met zoo een felle kragt,
 Door Wind en Vorst en Heerschappy,
 So stremd de Amstel stroomen,
 En het roemwaard Y.
 Men hoord de Noorde Winden;
 Blazen onder een,
 Dus laat men vinden:
 Een yder in 't gemeen,
 Soo treed men de Amstel-poorten uit,
 Yder met zyn Beminde;
 Of aanstaande Bruid.
 Een Jonge Juffrouw mede,
 Bind haar Schaatzen an,
 Is heen gereden,
 So ver als zy kan,

Ryd zwierig net en deftig voort:
Tot wonder van de de Menschen,
Langs des Amstels-Oord.

De Juffrouw ryd alleenig,
Wyl Vrouw venus zeyd:
Soon ziet hoe menig?
Haar al heeft bevryd;
Sy heeft haar liefde en trouw geklaagt,
Ik zal haar in Min doen blaken,
Den aanstaande Nagt.

Sy heeft Pyl en Boog gekregen!
Waar op hy terstond:
Daald na beneden,
Dat door yder grond,
De Soon gehoorzaamt Moeders zin,
Dus wierp hy de Pylen,
Haar ten Boesem in.

Uyt al haar schiftig blaken,
In al haar leeden door,
Komt haar genaken,
Op het gladde spoor:
Een Ambags Knecht seer bot en plomp,
Regt of hy waar gehouwen,
Uyt een Aarde klomp.

Sy geeft hem deese reden,
Jonkman toef dog wat,
Op dat ik meede Ryden na de Stad,
Ik ben afgemarteld,
Ik kan niet voort,
Kom laat myn met uw Ryden,
Tot aan de Amstel-poort.

Juffrouw het kan niet wesen,
Ik hoor de Poort klok luyd?
Ik ben vol vreese:

Dat de Poort toe-sluyt;
 Indien ik dan niet binnen kwam,
 Ik mogt voor myn Moeder vresen:
 Want zy sloeg my lam.

Laat my dog niet verlegen:
 Jonkman in dees last;
 Sy Ryd hem tegen?
 En zy houd hem vast:
 Sy avanseerde langzaam voort,
 Als zy in de Vest kwamen:
 Grendeld' men de Poort.

De Val-brug opgeheven?
 En de Ketting sluit,
 De Knecht vol weenen,
 Borst van tranen uit,
 Waar op de Juffrouw hem sprak aan
 Kom laat ons uit de koude,
 En om een Glaasje gaan.

Aan Pauwen Tuyn gekomen;
 Eyst de Juffrouw fier
 De Knecht vol schroomde stond en beefde schier
 De Juffrouw die wou vrolyk zyn,
 Begeerde een vrye Kamer,
 En de beste Wyn.

Het delikaatste Eeten,
 Kwam daar op den disch,
 z'ls neer geseten,
 Eyst een Roemer fris,
 Een Roemer fris vol spaanse Wyn,
 Gebood om eens te drinken,
 De gezondheid myn.

Al wat de Juffrouw noden,
 Hy weygerde 't alle by,
 doen sprak de Juffrouw snode:

Het verwondert myn,
 Terwyl de kou geeft appetyd:
 Ik bid u proeft dat Boutje:
 Naar uw lust maar sneid.

De lompert wou niet eeten,
 Wat de Juffrouw nood,
 Hy scheid bezeten:
 Als een Bul die stoot,
 Dan keykt hy na de spys en Wyn?
 Dan teld hy al de Steentjes,
 Die in de Schoorsteen zyn.

't Was half Een geslagen,
 Kwam den huis-waardin,
 Aan de Juffrouw vragen,
 Of het was met haar zin:
 Dat men een Bed, opmaaken zou!
 Sy sprak gy zult ons dienen,
 Wy zyn man en Vrouw.

De Slaap zaal ingekomen,
 Spreekt de Juffrouw hem an?
 Ik heb u genomen:
 Voor myn Egte Man,
 Om dat gy zou verkiezen myn?
 Vermits ook myn Ouders,
 Overleeden zyn.

Myn Baas en myn Moeder oude,
 Zouden, myn zyn straf:
 Myn werk onthouden,
 En ik van haar af.
 Wou je nog werken voor de kost,
 Ionkman gy sult wesen,
 Als een Graaf gedost.

De Juffrouw haar ontkleede,
 Was den bloed in nood,

In angst en vreezen,
 Word dan bleek, dan root,
 't Was of zy sprak tot hout of steen,
 De Jonge Juffer slaap:
 De heele Nagt alleen.

Aurora zent zyn luyster;
 Waar op Febus straalt,
 Daar zy in duister
 Zo mee pronkt en praalt,
 Het daagse reeds aan 't Firmament,
 Als zy de Poort trad binnen,
 Met deeze malle Vent.

Zy gaat hem weder noden:
 Na haar wooning toe,
 Zy zend een boden,
 Na zyn Moeder toe,
 Sy bragt hem aan een pragtig huys,
 Daar al de Boden treurden,
 Dat zy was niet t'huis.

Als zy haar Juffrouwen zagen,
 Was de blyschap groot:
 Wy zyn verslagen,
 Ja tot in der dood,
 Een Schenk bord met een Glaesje Sek:
 Liet de Juffrouw koomen,
 Voor dees malle Gek.

Sy laat haar kamers kyken,
 Netjes gestoffeert,
 Was al gelyke,
 Of het hem niet en deert:
 Haar Kasten zyn gevult met Goud,
 Sy sprak het is uw meden,
 So gy myn maar trouwd.

De woorden hem verveelden,

Hy sprak weer van gaan!
 Met toondze haar Juweelen,
 En sprak dus hem aan:
 Sy sprak dit Cabinet is myn,
 Met flonkerende Steenen,
 Parels en Robyn.

Als hy nu zag de steenen,
 Die houte Sinterniklaas:
 Begon te weenen,
 Sprak ik moet na myn Baas,
 Ten eynde liet zy hem gaan,
 Verzogt hem om een reisje,
 Weer te komen aan.

Nou is de Bloed ontslagen,
 Door zyn buffeldom,
 Hy zag in veele dagen,
 Niet eens na haar weer om:
 Waar van dat zy een knyzing kreeg,
 Waar door zy puur haar zelven,
 Was als in de weeg.

Den Vrolyke Minnaar, verandert in een Bachus Vriend.

Stem: Vrinden zou men niet vrolyk wezen.

Ik heb 'er een liefje uytverkooren,
 Sy stond in myn Hert geprent?
 Maar ag eylaas, nu moet ik hooren,
 Sy verkeerd met een ander vent,

Ik zal nog in droefheid versmo ho ho ho horen,
Want myn Rozette myn niet kend.

Sy is het puik van alle Vrouwen,
Lonkende oogjes bruin als git.
Haar Rooder Mond om te aanschouwen,
Haar Tandjes al een Lely wit,
Haar bloozende Wangen met kuiltjes ge ho ho ho houwe.
Haar kevelde Kin die heeft een split.

Haar Neus, die is zeer net gesneeden?
Haar blanke Hals gelyk een zwaan,
Sneeuw witte handen volmaakte Leden,
Schoonder als Venus of Diaan
Myn Siels-voogdes gata van myn tre he he he heden,
Met regt mag ik wel treuren gaan.

Maar wat kan myn het treuren baten,
Sy wil niet hooren myn geschrey,
Ik zal de liefde laten varen,
En scheyen uit de Vreyery,
Vrouw-Venus en daar onder sa ha ha ha haten
Wil ik gaen zetten aan een zy.

Wat helpt myn loopen en het draven.
Dat ik zo dikwils heb gedaen
De Minnaers zyn maer Venus Slaven?
Steeds met zorg en pyn belaeen.
Ik wil myn Keel met vreugde la ha ha haven,
Van Edele Bachus-Traen.

Wat zou 'k door de Min versmagten,
En zyn Venus-slaef, ô Neen!
Bachus wil ik veel liever agten,
Die schenkt zyn Nectar yder een;
drinken de wyn dag en Na na na Nagten,
Leven in vreugd zonder geweent.

Za lustig laet ons vreugd hanteeren,
 Eer dat Bachus-nat verschaeld,
 Een Glas vyf of zes kan ons niet deren,
 Laten wy drinken ongefaeld,
 Eerst voor ons Geld dan voor ons Klee he heren
 Als wy dood zyn is 't betaeld.

En Minnaers als gy gaet uit Vreyen,
 U Sinnen op geen schoonheid slaet:
 Een schoone Vrouw heeft veel te lyen,
 daerom zoekt 'er de middelmaet
 Als gy uit liefde met u by ey ey ey byen;
 Wil leven in den egten staet.

***Een Vermakelyke Vryagie, tusschen een zekere Jonkman en een Jonge
 Dogter.***

Voys: Leerdze van den Zanger.

Soete Lief ik kom u groeten,
 Ik valder voor u ter Aerde neer,
 En buig voor u myn Voeten,
 Om u ô Maget teer,
 Om uwent wil zo moet ik sterven,
 dalen in het duister Graf
 Kan ik dan geen troost verwerven,
 Ach zoete Liefje aenhoord myn klagt.

Dogter.

Wie hoor ik hier zo treuren,
 die der my daegelyks zoo kweld.
 Het zal dog niet gebeuren,
 U Zinne niet vast en steld.

Jonkman.

Ik roep den Hemel tot getuyge,

Ik zweer by Sterre Zon en Maen,
 Dat ik zal voor u neder buygen,
 Liefje wild my ten Antwoord staen.

Dogter.

U Lichaem en u Leden:
 Ionkman die staen my niet aen,
 Daerom gaet van my treden,
 Laet al u Vreyen staen,
 Kom gaet weg met u gekkerye
 Wilt vry na een ander Vryje,
 Die u beter ten antwoord wil staen.

Ionkman.

Liefje hoe kund gy gedogen,
 Dat ik ga dolen agter land,
 Ik bid u zyt dog bewogen,
 Geeft my op trouw uw hand.
 Daer is een Ring van diamant,
 Steekze vry aen uw Regterhand,
 Liefje mogt ik u gunst genieten,
 Ik gafze jou op Trouw tot onderpand.

Dogter.

Ionkman uw lammenteren,
 Heeft 'er bewogen myn Ionkhert!
 U liefde is myn begeeren,
 Laet dog u druk en smert?
 Daerom zal ik uw T|rouwjtje ontfangen,
 Neem jou voor mijn zoete Lief aen
 Komt dan Ionkman en wagt niet langer,
 Want al u klagen dat is gedaen.

Ionkman.

Ik dank u waerde Engelin,
 Al voor u goed bescheid
 Nu gy ons te zamen mengel,
 Alderzoetste Meid.
 Nu is myn druk genezen,
 Die ik voelde in myn Ionkhert,
 Die voor u myn Uitgelezen,
 Nu in vreugd verandert werd.

Komt nu gy Musikanten,
 Speeld op Bas Fiool en Fluit,
 Nu ik met Diamanten,
 Vercier myn Waerde Bruid!
 Nu dat ik ga myn Min besteeden,
 Aen myn Liefste tot besluit,
 En met haer in den Egt ga treden,
 Ik als Bruidegom en zy als Bruid.

Samenspraak tusschen Tryn en Drooge Kees.

Op een Aangenaame Wys.

Tryn myn Engel myn Godin;
 Gy alleen kund my, my, my bekoren,
 Uw Schoonheid staet in myn zin!
 Ik offer u myn trouwe Min;
 Ach! wild myn klagt aenhoren?
 Gy alleen kund my, my, my bekoren.
 Wel Kees wat is dat malle praet!
 ‘k Loof gy zoekt my wat... te foppen:
 Ey loopt als een zot langs straet;
 Wie zyt u dat gy zoo laet:
 Aen myn deur komt kloppen:
 ‘k Loof gy zocht my wat... te foppen.
 Neen warentig zoete Meid,
 ‘k Mag u zeker zo... graeg lyen!
 Ons Theunes buur met goed bescheid’;
 Heeft al lang tot my gezeid,

Ont Tryntje moet gy Vreyen:

‘k Mag u zeker zo... graeg leyen.

Wel of Theunes zo wat hald?

‘k Moet ‘er schier na vragen,

Of myn schoonheid u gevald!

Maer ik loof gy met my mold?

Ik zou ‘t wel durven wagen!

‘k Moet ‘er seker schier... na vragen.

‘k Heb dog myn zin op u gezet?

Tryn zie daer nu zal... ik ‘t wagen.

Maer de duyker Tryn beget,

Het word zo laet ik moet na Bed;

Ik zal ‘t myn besje vragen;

Tryn sit daer nu zal... ik ‘t wagen.

Daer gaet drooge Kees na huis

‘k Wou met hem zo graeg... een reysje?

Maer ach! ach! wat droevig kruis,

Ik moet zo stil zyn als een muys:

Ach ik arme meisje

‘k Wou met hem so graeg... een reisje.

Wel dat gaet myn aen ‘t verstand,

Wel te willen, maer... niet kennen,

‘k Geloof dat ook aen alle kant,

Zo wel in Steede als op het Land,

Myn ‘s gelyk wel bennen,

Die wel willen, maer... niet kennen.

Hier mee gaet Tryn na Huys,

Maer zy is geheel... verslagen!

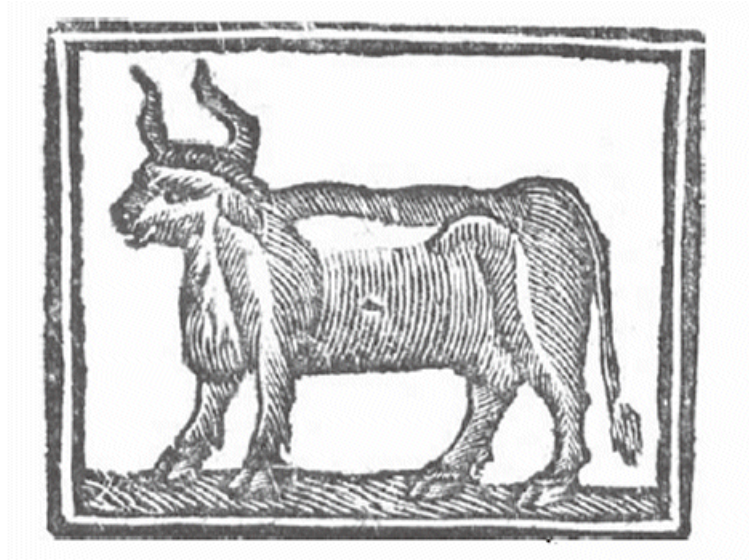
Om dat kees nu als een muys

Weg loopt, zonder haer de Luys,

Van haer Lyf te jagen;

Want zy is geheel... verslagen.

Neerlands Volk, aanspoort tot Boete en Bekeering, wegens Gods slaande Hand, over het sterven van het Runder-Vee.

Stem: Daar was een Meisje jonk van jaren.

1.

Hemel heer met welke plaagen,
 Hebt gy Nederland geslaagen,
 Nederland nog aan een band:
 Door de pylon vast gebonden?
 En in Eendragt ongeschonden,
 Syn wy nog in goede stand.

2.

Plaagen hoort men minst en meesten,
 Door het sterven van de Beesten.

ô! De plaag is algemeen;
 En zy woed in Dorp en steeden?
 Cranten brengen tyding meede!
 Vol van veel Elendigheen.

3.

Boer en Huysman zit te zugten,
 En der Vrouws in Ongenugten:
 Met der kinders allegaar,
 Roepen uyt, waar wil dit heenen?
 Onze beesten zyn verdweenen!
 Met een blateloos gebaar.

4.

't Sugtent vee dat staat aan 't quynen,
 En het schreeuwt van smert en pynen?
 En de Huysman staat 'er by;
 Met een jammerlyk meedoogen;
 Slaat zyn oogen naar om hooge;
 Met een droevig medely.

5.

Met dat zyne Beesten sneeven,
 Staat zyn ingewant te beeven;
 En hy roept ô Hemel ach!
 Ik gezet uyt myn welvaaren?
 Hoe geraak ik tot bedaaren,
 Wanneer zie ik beter dag.

6.

In der ongeleegendheeden;
 Pryzen wy de wyze Reeden:
 Van de staaten van ons Land.
 Dat zy noode zorge draagen?
 Tot afwending van de plaagen,
 En geneezing van Gods hand.

7.

Elk moest kennen deeze Roede,
 Nog bevryd van Oorlogs woede,

Die veel Tanden treft en steen;
Tusschen Tussen en Tartaaren?
Maaken alom droeve maaren:
En 't Land vol Elendigheen.

8.

't Magtig ryk van 't groote Poolen,
Legt by na in doove koolen,
Fransman en den Corzikaan;
Vliegen aan met den Helmetten?
Om het al in vlam te zetten
Wat hun in den weg komt staan.

9.

Van dit kwaat zyn wy ontheeven,
Wy zyn by de vreë gebleeven,
Zedert een en twintig jaar;
Maar wat ons zal overkoomen?
Heeft geen sterlyk mensch vernomen
Op Gods tyd wert 't openbaar.

10.

Kinderziekte of de Pokken,
Heeft 'er meenig een getrokken:
Naar het naar en yslyk graf;
Yder Mensch moest daar om denken?
Dat de dood ons haast kan krenken!
En verflenst als Hooy en kaf.

11.

Premie die 's Lands staaten zetten,
Is zeer hoog om deeze smetten
Af te weeren, van het vee;
Midd'len zyn voor ons als blinden?
Niemand kan de weegen vinden!
Ter herstelling van dit wee.

12.

Dan een goedig God verheeven
Die kan haast genesing geven

By hem is de beste Raad;
 Om de veeplaag te verzagten?
 Biddend moet men dit verwagten
 Ter afwendig van dit kwaad.

13.

Hondert vyf jaar is geleeden,
 Dat de pest in veele steeden:
 Heeft in Nederland gewoed;
 God bewaar ons voor die Roede?
 Hou zyn plaagen in ten goede
 Biddend werd het best verzoet.

14.

't Past u huysman zeer verslaagen,
 By den Heeren Raad te vragen:
 Hoe die smerte werd verzagt,
 Ga met vierige gebeden!
 Tot den Hemel henen treden
 By hem is genaa en kragt.

15.

Denk om Joël en zyn weenen,
 Toen het Rundervee ging heenen
 Maar dat daar na werd gestilt:
 Hou tog aan met Neerlands vroomen;
 Denk hy kan het kwaad betoomen
 Daar gy nu van beeft en trild.

16.

Midd'len kan de Heer uytvinden,
 Om de Veeplaag in te binden:
 Dat nu kwaad is werd weer goed?
 Door hertgrondig hert verbreeken
 Op het ziels aanhoudend smeeken
 Wierd het zuur herkeert in zoet.

17.

Al de troon- en Afgezanten,
 Boetvermaanders Predikanten

Smeeken om het herstel van 't Vee?
 En zy zeggen in gemoede
 Hemel heer hou in uw Roede,
 En behou ons by de Vreê.

18.

Al genoegzaam God en Vader
 Wees ons allen tot een Rader:
 Em hersteld des Lighaams scha?
 Wees genadig onze Landen
 Door uw vaderlyke handen
 En bedek ons door gena.

***Een Aardig voorval van een welbekende Zwierbol binnen
 Monnikendam, van alles wat hy in verscheide Herbergen heeft
 bedreven en uit gevoert.***

Stem: Ik heb lange tyd bemind.

'k Ging laest te Monnikendam,
 Myn vermaken met een wandel
 Eer ik daer binnen kwam,
 Hoort wat ik daer vernam, *bis*.
 Her eerst daer ik aen lag
 Dat was by Arie buiten,
 Daer dronk ik met pleysier, *bis*.
 Ienever Wyn en Bier.

Ik ging wat verder voort,
 By Janus zonder Minnen,
 Ik ging wat verder voort

By Janus aen de Poort, *bis*.
 Daer dronk ik met vermaek,
 Een borrel vijf zes zeven
 Al met een goede smaek, *bis*.
 Eer dat ik verder raek.

Ik trad de Stad waerd in,
 By Chris in de Eenhoorn
 Dat was regt na zyn zin,
 Zoo als ik daer kwam in, *bis*.
 Hy schonk reys in voor myn;
 Een borrel klaere Jannever,
 Toen nog weer Brandewyn, *bis*.
 Wy dronken zonder pyn.

Toen ging ik verder heen,
 By Kok weer aengelegen.
 Daer rusten ik wat uyt,
 Want ik kwam uyt de Schuyt, *bis*.
 By onze Kok ook mee,
 Daer weer een sliert genoomen
 Doen ging ik zonder smart, *bis*.
 By Gerrit in 't Roothart.

Ik vroeg aen hem faljant,
 Of ik daer kon logeeren
 Hy antwoord myn ook dra
 Hy zeide Koopman ja, *bis*.
 Ik ging als Jong gezet,
 De weyje Steeg doortreden
 By Jan Roelofs in de hel, *bis*.
 Daer ik trok ras de bel.

Die kwam daer met accoord,
 Weer met een Soopje binnen.
 Ik paste hem daer voort,
 Een stuyver soo 't behoort, *bis*.
 'k Ging op de Haven ras,
 In 't Prinsje nog eens drinken.

Een Glaesje lekker bier, *bis*.
 Ik had dorst als met pleysier.
 Toen na de bonten Os,
 By onze Moeder Tryntje,
 Ik haelde daer ook strak
 Vier duytjes uyt myn zak, *bis*.
 Daer schonck zy myn voor in.
 Een lekker fris rantzoentje,
 Want Neering is myn zin, *bis*.
 Sy schonk myn nog eens in.
 De Swaen ook niet verby,
 En roelof niet vergeeten,
 Daer rusten ik eens weer:
 Ik zette myn wat neer, *bis*.
 ‘k Dronk met pleysier myn Glas
 In zoete rust en vrede,
 Myn Geltje weer gepast, *bis*.
 ‘k Ontsloeg myn van die last.
 Ik keek eens na myn zom,
 ‘k Ging de brug nog over
 Ik keek eens na myn zom,
 Ik ging by Dirk blom, *bis*.
 Die tapte myn weer in,
 Op schille weer een Soopje,
 Dat was regt na myn sin, *bis*.
 Ik wandelde weer heen.
 ‘k Ging weer op den pad,
 En zoo na ‘t Schaesje treden
 Dit tapte myn uyt ‘t Vat,
 Een stuyver van dat nat, *bis*.
 Doen ging ik weer plaizant,
 Na het Suyden in vreden
 Doen verder na het Sant, *bis*.
 Dat ley wat byder hand.

Daer is in de Kerkstraet,
 Een krep nog gelegen
 Die tapte ook een maet,
 Die Heeft myn ook verzaed, *bis*.
 De doelen niet verby,
 Daer ik niet kan verkeren,
 Maer 't legt niet aen die zy: *bis*.
 Daer dronk ik nog eens bly.

Ik neem nu myn afscheid,
 Hier mee wil ik besluiten.
 Ik neem nu myn afscheid,
 Want het is heden tyd,
 Ik ging de Poord weer uyt,
 By roelof roelofs treden,
 'k Naem afscheid met pleisier, *bis*.
 Hy tapte myn ook bier.

Vaer wel dan burgerschaer
 Van Monnikendam verheeven,
 Vaer wel dan burgerschaer
 In vreugd wat by malkaer: *bis*.
 Ontfang dit aerdig Lied:
 Het is met haest geschreeven.
 Ik schel hier niemand niet, *bis*.
 Ik sluyt hier mee dit Lied.

Een Nieuw Lied, van een Wanhoopende Minnaar, die zig vertroost met het Nat van Bachus.

Op een Bekende Wys.

1.

Ik heb lange tyd bemind,
Een die ik niet wou minnen,
Ik was door de liefde blind,
En liep gelyk ontzind. *bis.*
‘t was om haer zoet gelaet
En haer bevalligheden
Maer ach ik vond geen baet, *bis.*
Het was al verlooren oraet, *bis.*

2.

Vermoeyt van het gevly.
Dat myn kwam te verdrieten
Van streelen en gevly,
Bragt myn in slaverny, *bis.*
Ik zal dan voor myn smart!
Myn hert tot troost gaen zoeken
Indien myn minnepyn, *bis.*
Een trooster zoude zijn, *bis.*

3.

Bacchus dat is een Man,
Die myn in myn elenden
Een helper weezen kan
Als hy geeft glas en kan, *bis.*

Begeeft uw in de wyn
 Die het alles kan verkeeren,
 Hy doet ons vrolyk zyn *bis*.
 Als hy geeft roode wyn. *bis*.

4.

Gy die dan nog bemint:
 En geen liefden komt verwerven,
 Vlucht voor dat dertel kind
 Dat uw zoo zeer verblind; *bis*.
 Verheugd uw tot d ewyn
 Die het alles kan verkeeren:
 Hy doet ons vrolyk zyn, *bis*.
 Verdryft al onze pyn. *bis*.

5.

Drinkt dan uit Bacchus vat,
 Syn aengename vogten
 Het is zoo een edel nat,
 Dat uw zoo milt bespat, *bis*.
 Drinkt in uw tegenspoed:
 Het nat van Bacchus druyven
 Dat zal uw weezen goed *bis*.
 Syn Teugjes die zyn zoet: *bis*.

6.

Ik heb daer nog onteert
 Een dien ik niet mogt trouwen
 Haer vader die kwam thuys:
 Die maekt een groot gedruys: *bis*.
 Hebt gy myn dogter onteert,
 Het zal uw wel berouwen
 Ik zy wel ja myn Heer: *bis*.
 Ik heb genomen haer Eer, *bis*.

7.

De Vader sprak met gram
 Laet je jou zoo bedriegen,

Van zulk een snoode Vent,
 Die je in 't minst niet kent: *bis*.
 De dogter sprak met spoet:
 En dat met zoete reeden,
 Ach Vader het deed 'er myn goed: *bis*.
 Het zoene dat is zoo zoet: *bis*.

Een Nieuw vermakelyk Minne-Lied.

Stem: Cupido was myn Admiraal.

Wanneer de Zon zyn Paarde mend,
 Uit 't Oosten en West waard op,
 En als zy zagt in 't Suyden rend:
 Dan zweeter Ydas top?
 Dan stild de loop der Rivieren;
 Dan waayd geen Lover of,
 Dan gaan de Nymphjes plyzieren,
 In 't schaduw van 't Lommer lof.
     't Gebeurden op een Midden dag:
 Op 't heetste van de Zon,
 Dat ik myn dorst te lessen zag,
 Uyt Beek en koele Bron,
 So hoord' ik in 't lommer der Boomen,
 Het ruysen van een Fonteyn,
 Ik spoeyden my na de Stroomen,
 Daar vond ik een Nymphje allein.
     Die zat met haare leden naakt,
 Te spoelen in de vloed,

Het scheen zy waar in slaap geraakt,
 Dat dede myn nog zo goed,
 Want een Diana geleckze;
 Ofte een Action...

‘k Bleef stil staan en bekeekze!
 Veel vreugde dat ik bevon.

Daar zag ik aan haar goud geel Hair,
 Het geen krinkende krullend was
 Haar Voorhoofd als een Pronk-altaar,
 Zoo wit als een albast;
 Haar Neusje zo net besneden,
 Haar Mondtje blosend rood,
 Haar Kaakjes en andere leden:
 Die maakte myn levendig dood.

Nu zag ik dit Godinnetje?
 Van lit tot lit in alles,
 Haar wit gekloofde Kinnetje,
 Haar poezel blanke hals,
 Doen zag ik nog wat lager,
 Ik was ‘er tot kyken gezind;
 Myn lusjes die wierder nog grager,
 En wierd door het kyken schier blind.

En voorts al op haar Boesem zag:
 Twee Mammetjes wit en bol,
 Doorstraald met blaauwe Aders ach,
 Met Melk en Honing vol,
 Haar Teepeltjes rood koralig:
 Daar druipt een Nectar uit:
 ô Goden wie is zo zalig
 ‘t Genieten van zulk een Bruyd.

Myn oog dat myn tot minne dreef,
 Dit zag haar buykje aan,
 En straalden na de middelschreef,
 Daar vond ik nog wat staan:

dat was ik durf 't niet zeggen,
 En 't zingen is te gemeen,
 Ik ging wat by haar leggen
 doe ontwaakteze zoo het scheen.

Maar ik omhelsde haar terstont,
 En greep haar in myn arm,
 Ik kuste haar lieve rodermond:
 Cupido blies alarm,
 Haar bruine oogjes die lonkten,
 En zage my vriendelyk aan!
 Myn Bloed en d'Aders ontfonkten,
 Een zugje heeft zy der gedaan.

***Een Vermakelyke Vrysters-Zang, over het verwelkomen van haar
 Minnaar.***

Op een Aangename Wys.

O dag! ô lang gewenschte dag,
 daar meenig Mensch na wenschen mag,
 Ons Scheepjes komen binnen,
 't Is voor Hellevoet of Rotterdam:
 dat daar myn lief Thuys kwam;
 Ik scheider uit met Spinnen.

Ik schopte 't Spinwiel aan een kant,
 'k Stak 't liever in de ligte brand;
 Ik schopte 't met myn voeten:
 Ik wil gaan kyken naar de Schuyt:
 Of daar myn lief komt uit:
 Hoe minnelyk zal ik hem groeten.

Wie hoor ik kloppen voor myn deur,
Bend gy het beminde Serviteur,
Wellekom zo moet gy wezen.
Hoe minnelyk was de eerste Brief,
die ik u schreef myn lief,
Hebt gy die wel doorlezen.

ô Ja! myn waarde pand?
Het zoete Schrifje van u hand,
dat was tot myn vermaken,
Maar toen ik kreeg de laatste brief;
Van u myn zoete lief,
Verstond ik eerst de zaken.

Ach lief, wat hebt gy in de zin,
Wilt gy nu weer het See-gat in,
Of wilt gy met myn paaren,
So haald u Seyltjes spoedig in?
doet maar na u Vrysters zin:
dan hoeft gy niet te vaaren.

Een vrouw en is geen vryster meer,
Sy is geen meester van haar eer,
Sy mag geen Jonkman minnen:
Maar als het Ja woord is gezeid,
Dan is de knoop geleid,
Die niet is te ontbinden.

*De Verliefde Herder.**Op een Aangename Wys.*

Ik trok, ik trok laast op een morgestond,
 Alwaar ik in het Veld een schoon Herderinne vond,
 Al met haar Schaapjes aan haar zy;
 Lag zy te rusten in de wey,
 wat schrik, wat schrik,
 Ach wat angst kregte ik;
 En zo verschrikten ik al op dit oogenblik.

Ik riep, ik riep dat alderschoonste Beeld,
 datg lag en sliep gy zyt voor myn geteelt,
 Ik riep ach zoete Maget rein!
 Hoe rust gy by een schoon Fontein?
 Ontwaakt, ontwaakt,
 Uit uwen zoeten slaap,
 Want in uw schoonheid neem ik myn vermaak.

Sy ryst, zy ryst uit haaren zoeten slaap,
 Ach Herder zeg myn eens hoe zyt gy hier geraakt;
 Al in dit zoeten rosendal,
 daar ik alleen in rusten zal;
 Gaat voort, gaat voort,
 Eer gy myn rust verstoort,
 Want gy myn hert nog niet bekoort.

Godin, Godin, hoe bent gy nu zoo straf;
 Of wilje dan de liefde van myn trekken af,
 Ik buyg myn voor uw schoonheid neer?
 Ik zie uw minnelonkjes weer,

Voogdes zeer rein,
Helpt myn dog uit de pyn,
dan zal ik uwen Herder en u Leidsman zyn.
Ik heb, ik heb, uw Herder niet van doen,
Ik kan myn Schaapjes wel alleenig weiden in 't groen,
Ik verlaat myn Vee of Schaapjes niet,
Ik keer de Wolf al met myn riet,
Voogdes, voogdes,
dan leef ik zonder pyn?
En ik zal uw Herder en uw Byslaap zyn.
Ik ga, ik ga Herder het word te laat,
Siet hoe de son na onder toe gaat;
Myn Vee moet haastig na de Stal,
Vrees ik ook voor geen ongeval:
Ach myn! ach myn!
Wat zal het met myn zyn?
dat wy moeten scheiden, ach wat zware pyn.
Sy vlugt, zy vlugt, ach Hemel! ach Godin
Sy spot met al myn klagten en myn Min,
Sy snyt de draad myns levens af;
Sy wenteld myn in het duyster Graf,
Vaart wel, vaart wel,
Vaart wel dan stuurze Maagt,
daat ik myn pyn vergeefs heb aan geklaagt.

De Hedendaagze Mooden of Pragt van verscheide Jonkmans en Jonge Dogters.

Stem: Al de Oude Wyven.

1.

Men ziet nu veel Meisjes zwieren,
 Sy gaan als een paauw zoo prat;
 Sy moeten volgen de manieren,
 Al hadden zy geen hembd aan 't gat,
 Sy buygen en nygen,
 Het is om te krygen,
 Hier wel op let, hier wel op let;
 Door al haar schoon paleeren;
 Eenen Jonkman in het net.

2.

Merkt hoe zy het hoofd paleeren,
 Al om dat het mooy zou staan
 Smorgens zy haar tyd passeeren,
 Om smiddags aan de trant te gaan!
 Met krullen, en prullen,
 En meer panullen,
 Is dat niet net, is dat niet net?
 daar by het haar gepoejert,
 En het aangezicht geblanket.

3.

Met moesjes op de wangen,
 En de Kuyfmuts op de kop,
 Een Samaar om 't gat gehangen:
 Om den hals een valsche strop;
 Van loenze Pedanten,

of Diamanten:

En nog al meer, en nog al meer,
Groene Koussen met witte klinken:
Muyltjes kort van overleer.

4.

Zy hebben in haar tuyten
Eenen vrong naar 't nieuw fatsoen?
En een Hembd van dertien duyten
Dragenze om maar mee te doen:
Want aars ô Goden!
Lag haast de moden
Geheel ter neer, geheel ter neer:
Daarom Meisjes wild vry pronken,
Want ik gun aan u die eer.

5.

Ook ziet men veel Ionkmans zwiere,
Gelyk krullen by de weg;
Sy volgen ook de manieren,
Luysterd metwat overleg?
Sy steken haar hairen
Om te bewaren,
In eenen zak, in eenen zak;
Daar zy het mee besparen,
Het is voor haar een groot gemak.

6.

Sy dragen in haar Pruyken
Staarten van een half el,
Die zoo na de Poeder Ruyken
Als de muskes van myn del:
Nog meerder frassen,
Sy dragen Jassen:
Van rood en en blaeuw, van rood en blaeuw,
En van meer soort van Laken
Het zy Leverkleur of Graeuw.

7.

Sy dragen op haar handen
 Lubbens van Fyn Neteldoek,
 Maar 't is een groote schanden,
 Somtyds een gelapten Broek;
 Met lappen en Leuren,
 Met gaten en scheuren;
 Dat is de fleur, dat is de fleur,
 Sy dragen ook nieuwe Schoenen
 Van een oude Reperateur.

8.

Soo loopen dan dees Kwanten
 Met een half hembd om het Lyf,
 Het geen is gezoomd met Kanten,
 Dog van onder staanze styf
 Van Luyzen en neeten
 Wilt niet vergeeten;
 Is dat niet mooy, is dat niet mooy,
 Sy slaapen op Ledikanten:
 En haar bed gevuld met hooy.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

1.

Hier van daen naer het Groenewout
 Mietje doet open,
 Mietje doet open,
 Hier van daen naar 't Groenewout,
 Mietje doet open
 Myn voetjes zyn kout,

2.

Hier van daen na de witte Zwaen
 Kaetje doet open
 Kaetje doet open,
 Hier van daen naar de witte Swaen
 Kaetje doet open,
 Ik moet 'er eens aen.

3.

Hier van daen na de geele Trompet
 Pleuntje doet open;
 Pleuntje doet open:
 Hier van daen na de geele Trompet
 Pleuntje doet open:
 Ik moet 'er na bed.

4.

Hier van daen na de gouwe Klok
 Iurrie doet open,
 Iurrie doet open
 Hier van daen na de Gouwe Klok
 Iurrie doet open
 Ik moet 'er eens op.

5.

Hier van daen naer Moeder malet
 Moet doet open,
 Moeder doet open,
 Hier van daen naer Moeder malet
 Moeder doet open:
 Ik moet 'er na bed.

6.

Hier van daen naer de Wildeman
 Seytje doet open, Seytje doet open,
 Hier van daen naer de Wildeman,
 Seytje doet open:
 Ic moet 'er eens aen.

7.

Hy za viva la Krakeling,
 Als ik je sie:
 Dan moet ik je vatten:
 Hy za viva la krakeling,
 Als ik je sie
 Dan staet myn zin.

8.

Waer om zou myn sin niet staen?
 Als ik je Roosje;
 Als ik je Roosje,
 Waerom zou myn sin niet staen:
 Als ik je Roosje,
 Sie open gaen.

Een Nieuw Lied.

Op een Aardige Wys.

Een kuypertje vol jaloerze pijn,
 Vreijde een Meisje jong van jaren
 En hy dagt haer Man te zijn,
 Maer hy kon haer niet behagen,
 Hy was een Vrijer na haer wil,
 Vreide het Meysje in het stil,
 Kuypertje kuypertje goede gezel,
 Werkt en maekt jou kuyppje weol.

2.

Eens op de grond van eene kuyp
 Sat daer een Vryer vol van minne,

Terwyl dat d'Aer stond op de sluis:
 Trad dees Gryzaert de winkel binne
 Door de zoete Min volmaekt,
 Het voorwerp van de Minne spraek
 Kuypertje Kuijptertje goed Gezel,
 Werkt en maekt jou kuyppje wel.

3.

Kuijptertje heeft geen agterdogt
 Hy werkt altoos even spoedig
 Maer siet terwyl dat hy wrogt,
 Van zijn Hand niet minder moedig
 En op zyn lieve Vrysters hand,
 Syn leugdig hert stond in de brand,
 Kuijptertje kuijptertje goede Gezel:
 Werkt en maekt jou kuyppje wel.

4.

d'Een is verslonde door zyn brand
 En wel te vrede van beginne,
 Niet vergenoegt met eene hand,
 Tragt om nog wat meer te winnen
 En tegens het oor van de oude pry;
 Gaf hy haer nog een Zoen of dry
 Kuijptertje Kuijptertje Goede Gezel,
 Werkt en maekt jou kuyppje wel.

Oude Mans Vryagie.

Op een Aangename Vois.

Ik heb myn Duijtjes overzien,
 En 't Huwelyk overwoogen
 Ik wil myn hert en hand aenbien;
 Aen een meijse met bruyn oogen

Of ik het zwyg en of ik yhet zeg,
 Soete Susje heeft vermogen
 Of ik het zwyg en of ik het zeg:
 't Spyt me dat ik alleenig leg.

2.

Ik mag wel een Bruijnetje sien,
 Og 't zyn zulke lieve hontjes
 Twee blaeuw oogjes, moet ik vlien:
 Maer ik hou 't weer met de blontjes
 Of ik het zwyg en of ik het zeg
 Ik heb de proef van by haer montjes
 Of ik het zwyg en of ik het zeg:
 Het spyt me dat ik alleenig leg.

3.

Og de blontjes zijn zoo zoet,
 Als zy uit verliefde vonkjes
 Schenke gulle overvloet,
 Het zyn naere Nectar dronkjes
 Of ik het zwug en of ik het zeg:
 Het zyn zulke Venus lonkjes
 Of ik het zwyg en of ik het zeg:
 Het spyt me dat ik alleenig leg.

4.

Wierd ik niet door de Wet belet:
 Ik ging zoo dadelyk weer int vreyen
 Ik nam een koppeltje in myn bed
 En im lag aen wederzyen
 Of ik het zwyf of ik het zeg,
 Ik magze alleby wel lyden
 Of ik het zwyg en of ik het zeg,
 Het spyt me dat ik alleenig leg.

Een Nieuw Lied.***Stem: De Zeven-Sprong.***

1.

Iuffertjes die hondjes streelen,
 En die kussen, 'k wou dat ik,
 Was u hondje 'k gaf met schik,
 Voor elk een hondje u een lik
 Waf, waf, waf, waf, waf, waf.

2.

Soetertjes die de Poesjes aeijen
 Langs haer zagt Fluweele haer,
 'k Wou dat ik u kaeter waer:
 'k Sou nooit krabben! Neen ik riep,
 Miauw, miauw, miauw, miauw.

3.

Streelstertjes van de Papagaetje
 Set my ook eens in de houw,
 'k Roep gedurig mogt ik jouw,
 Zoeke Papje! kus de Vrouw,
 Kopje krouw, Kopje krouw.

4.

Liefjes die 't Parkietje voeren,
 Uit u mond met zopjes wyn,
 Als ik u Parkiet mag zyn,
 Ik verzopte al u Chagryn,
 Parkie, parkie, parkie, parkie.

5.

Minnaers van Vinkjes,
 Neemt voor Vinkjes my slegts aen,
 'k Zal dan fluyten singen slaen,
 Trots de beste uit de baen,
 Vink, vink, vink, vink, vink, vink.

6.

Ach! Lief hebstertjes van Duyfjes,
 'k Wou dat ik u Doffer waer;
 'k Tuymelde als een Tuymelaer
 In u Zagten schoot, 'k riep daer
 Ouwae! Ouwae! Ouwae! Ouwae.

7.

Meisjes die graeg Eentjes houden
 Als gy my tot woon verkoos,
 Ik vermaekte me altoos,
 In uw kammetje in 't kroos,
 Kwah, kwah, kwah, kwah.

Een Nieuw vermakelyk Houwelyks Lied.

Op een aangenaame Vois.

1.

Het Houwelyk is als een Miloen,
 Seer zoet en aangenaam,
 Men moetze proeven in 't zaisoen,
 Of dat zy is bequaam,
 Niet te groen niet te nat,

Niet te ryp, niet te plat,
 't Moet zyn de Middelmaat
 En dan heeft d'vreugd haren vollen wens
 Soo gaat het ook met den mensch.

2.

Als meloen verzoomert is,
 Dan is haaren smaak vergaan,
 Als het Houwelyk boven de Jaren is,
 Dan is de vreugd gedaan,
 Niet te jonk niet te oud;
 Moet nen zyn getrouwt,
 Of het pleisier verflouwt,
 En dan vind men in deesen staat,
 Geen vreugd, geen deugd, geen baat.

3.

De ronde schil van de Meloen,
 Bedied de Eeuwigheid,
 Het Houwelyk kan men niet ontdoen?
 Voor dat de dood ons scheid,
 Of gy zugt of gy schryt
 Of gy lagt of bent bleid,
 Gy blyft getrouwt voor altyt.
 Daar valt geen ontbinden aan,
 Voor dat de dood komt aan.

4.

Gelyk het nat besloten leid,
 In 't hart van de Meloen:
 Aldus ook de getrouwigheid,
 In het Houwelyk is van doen,
 Niet voor een tyd,
 Maar voor altyd,
 Bevryd van Jalousy en nyd,
 En zoo leven zy beide in eensaamheid.
 Tot dat de dood hun scheid.

5.

Den zoeten smaak die men bevind,
In 't proeven van deze vrugt,
Is de liefde die hun t zaamen bind,
Voor altyd in eer en deugt,
Niet te groot niet te klein,
Moet de Liefde zyn,
Anders is 't maar Venyn,
En zo maken ze beide te zaam.
Twee Sielen in een Lichaam.

6.

Hier hebt gy den Houwelyken staat;
Wel geleken by dezen vrugt,
Siet dat gy dit niet te buiten gaat,
Gy zult leven in genugt,
Sonder druk, sonder pyn,
Sal het Houwelyk zyn,
Tot den tyd komt aan,
Dat de dood die het einde is van al?
U zal rukken uit dit dal.

7.

Gy Jongheid die nog liber zyt;
Versint eer gy begint:
Overweegt wel 't geen hier is geseid,
Mits het al in 't Houwelyk dient,
Want als gy dezen staat!
Hebt aanvaard is 't te laat;
Daarom overpeinst u wel;
En als gy trouwt, voegt u naar deze vreugt,
Gy zult leven in geneugt.

Het droevig Uyteynde der Liefde, van twee, die malkander Beminde.

Stem: Van de Blaauwe Vlag.

De Liefde met een zoet genugt,
 Baard zoo meenig droevig zugt,
 Gelyk ik zal verhaalen,
 Van een Koopmans Zoon verstaat,
 In de Rotterdamsche Paalen,
 Die een dogter minne gaat.

Deze dogter met 'er spoet:
 Was een Linne naaister goed,
 Om zyn Vaders Huys wild letten?
 Dienden zy voor kost en Loon,
 Waar op hy zyn zinnen zetten,
 Op dees eerbaar maget schoon.

Hy sprak tot haar menigmaal,
 Met een minnelyke taal,
 Schoonste die der leeft op Aarde:
 'k Kom u bieden aan myn Trouw,
 Mogt ik, schoonste blom vol waarde?
 U genieten tot myn vrouw.

Zy als eerbaare maagd;
 Sprak tot myn dog niet u sinnen,
 Ik en heb niet als myn eer?
 Gaat een edel Dame minne,
 Want gy zyt een magtig heer.

Deze jonker reyn van min,
 Sprak myn overschoon Godin,
 Laten wy t'zamen vereenen,

Tot dat de dood ons leven scheid!
 Daar is een ring met zeven Steenen,
 Tot een blyk van trouwigheid.

Deze maagd door min bevaan,
 Heeft zyn trouw genomen aan:
 Zy omhelsden met haar beyde;
 Toen malkander met genugt,
 En zy zwoeren nooyt te scheiden,
 Waar op dat zy raakt Bevrygt.

Hy heeft zyn Vader gevraagd,
 Om te Trouwen met dees maagd;
 Vader wilt u niet verstooren,
 Laat het weesen dog u zin,
 Want ik heb haar Trouw gesworen,
 En gekregen tot myn min.

De Vader sprak zeer obstinaat,
 Neen ik dat niet toe en laat,
 'k Zag u liever voor myn oogen,
 Met een Strop om uwen keel,
 Eer ik dit ooit zal gedogen,
 Kiest een Ryke tot u deel.

Vader als het wezen kan,
 Laat het dog geschieden dan,
 Laat ons Trouwen t'onser baten
 En ons schanden dog behoed:
 Want ik zal haar nooit verlaten
 Zy draagt van myn Vlees en Bloed.

De vader met een loose grond,
 Sprak gy moet van hier terstond,
 Na Moskovien gaan varen,
 Nemen u Negotie waar,
 Als gy thys komt van de Baaren,
 Sult gy Trouwen met malkaar.

Deze Jonker met bescheid,
 Heeft dit aan zyn lief gezeid,

Die daarom droefheid ging toonen,
 Dog hy sprak hebt goede moet,
 Daar zyn duysent Goude Kroonen,
 En een Brief al met myn Bloed.

Zy was daar mee niet te vreê,
 Sprak lief laat ik varen mee,
 doe gingen zy overleggen.
 Haar in 't Schip te bergen dree,
 Zonder ymand het te zeggen,
 Tot zy diep waren in Zee.

't Schip voer uit de Maas zoo voort;
 Na Moskovien dit aanhoort,
 dog de Zee door Storm en winden,
 Brogt haar op een Klip aldaar,
 dat het Schip in kort verslinden;
 En zy alle in doods-gevaar.

't Volk kwam te nauwer nood:
 Nog te Land met Sloep en Bood,
 dog de Koopmans Zoon verheeven:
 Is op Gods genade heen,
 Op een plank in Zee gedreven,
 Met dees Maget vol geweën.

Na twee dagen tyd zeer klaar
 Wierden zy het Land gewaar,
 In Moskovien wilt weten:
 Kwamen in een Bosch te land
 daar zy zогten naar wat eten,
 't Geen haar diende tot bystand,

Als zy zyn in 't Bosch gegaan
 Kwamen daar twee Beeren aan
 Droefheid zag men hier gebeuren?
 Want dees Beeren al verwoed.
 Gingen deze Maagd verscheuren?
 dat dees Jonker treuren doet.

Hy schryft daar op staande voet
Eenen Brief al met zyn Bloed,
Met het opschrift daar beneven;
Waar in dat hy schuld en al,
Aan zyn Vader klaar gaat geven,
Van dat droevig ongeval.

Hy neemt daar een kort besluit,
Om te sterven met zyn Bruit;
Trekt de degen van zyn Zyden
Stakze in zyn Jonger hert,
Waar door hy in korte tyden,
Van de dood verslonden werd.

Een pelgrim kwam daar voorby,
Vond dees Brief nog aan zyn zy,
Gingse tot Moscou bestellen,
En van daar op Rotterdam
Aan zyn Vader die met kwellen,
Dees droeve Tyding vernam.

Deze Koopman dit gelooft:
Wierd van zinne heel berooft:
als hy weigerde de Graatsie,
Aan zyn Soon tot d'Echte trouw
En heeft hem uit disperatie,
Gaan verhangen aan een Touw.

Hier kan yder geven agt;
Wat de liefde heeft voor kragt,
Als twee herten zaam vergaaren:
Door de liefde reyn van aard,
Ouders wild haar laten paaren,
Eer 't weerhoude droefheid baard.

Herders Vryagie, tusschen de Herder Minas en de Herderinne Diliana.

Vois: Trynke daar hoe zel 't nou wezen.

Minas.

Toen ik laast myn Geytjes Weiden,
 Door de Klaverlyke Laan,
 Vond ik zitten aan der heyden,
 Een Veld-Nimphie Diliaan:
 'k Heb haar Schuur en Stulp bekeeken,
 En haar schaapjes menig fout,
 'k Voel tot haar myn min ontsteken,
 'k Wensch met haar te zyn getrouwt.

Diliana myn voogdesse,
 Schoonste herderin van 't Land,
 Gy alleen zyt myn matresse,
 Na wien dat myn hertje brand
 Wild u vee met myn mengelen,
 Laatze loopen in 't gemeen,
 En ons herte zamen strengelen,
 Tot wy beiden worden een.

Diliana.

herder stild u minne-klagten,
 Laat myn in myn Stuld gerust,
 Daar gaan ik myn Schaapjes wagten,
 En voldoet haar grage lust,
 Gaat vry by een Roosje vryen,
 En klaagt haar jou minnebrand,
 'k Heb u t'zaam sien speleryen:
 Door de Linde hand aan hand.

Minas.

dat is waar; maar weet myn waarde
 Dat het was op harders-feest,
 Toen damon met Philis paarde,
 Siet ik ben daar niet geweest,
 'k heb haar nooit een kus geboden,

voor haar mond gelooft myn ny,
Of zo straffen myn de Goden:
So ik ymand min als u.

Diliana.

Of gy myn al praat van minne,
't Is om niet herder minas,
Ik en kan geen trouw beginnen,
Om my vader Dorias:
Die is oud en hoog van Jaren,
'k Zou hem brengen tot 'er dood
Zo ik met u wilde paren;
En hem laten in den nood.

Minas.

'k zal u vader onder-schragen;
In zyn hooge ouderdom,
En met zyn believen vragen:
Om te zyn u Bruydegom,
'k Sal hem dienen en u minnen,
en ons vee wel gaade slaan:
Alderschoonste Herderinne,
Wild daar op myn trouw ontfaan.

Diliana.

Minas laat ons nu gaan treden,
In het wettig Trouw verbond,
Ik verlaat my op die eeden,
Die gy spreekt met hert, en mond,
'k Wil u kussen en omhelzen,
en u weder liefde bien,
Onder Lind'; Willig en elzen;
Want het mag met regt geschien.

Besluit.

herders en herderinne:
Komt ter Feest met zoet geluid
Laat muzyk en Spel beginnen:
Diliana is de Bruid,
Minas is haar Bruidegom vaardig,
vlegd nu Kranssen van groen kruid:
Speelnooten kom nu vaardig,
Wens haar zegen tot besluit.

Een Pertinent verhaal van de Joodsche Wandelaar, die in Engeland gezien is, en van Christus tyden af, tot op dezen Dag nog wandelt.

Stem: van de Spaanze Ruyter.

Christenen wie gy zyt:
 Luisterd met neerstigheid;
 Geeft agt en wild opmerken;
 Den Joodschen-Wandelaar;
 Kwam op Zondag in de Kerke,
 In Engeland voorwaar.
 Hy bad den heer met spoed:
 Uyt een zo diep ootmoed;
 Gelyk men kan bespeuren;
 Voor alle menschen ziet,
 Dat het haar niet komt gebeuren,
 Gelyk hem is geschied.
 Deze man is een Jood,
 Van Lyf en Leden groot,
 En ruyg met Haar bewassen:
 Draagt op zyn Hooft geen Hoed
 Aan 't Lyf geen Hembt nog Dassen
 Geen Koussen aan de Voet.
 Hy wandelt door het Land:
 Rondom aan alle kant,
 Met Vasten: Bidden, Waaken:

't Leven is hem verdriet,
Hy wenst wel de dood t'smaken,
Maar zal die vinden niet.

Tot straf leeft hy te gaar,
Zo lang de wereld staat?
Veel die hem zien bijzonder
Van d'eene Stad op d'aar!
Yder een verwondert,
Over dien wandelaar.

Ook in de Winter tyd,
Is deze Mans habyt,
Zeer weinig van beduyen,
Over zyn Lyf een Rok,
Gaet door Hagel, Sneeuw en Buyen
En in zyn Hand een stok.

Als nu de Kerk uytgong:
Veel Menschen oud en jong!
Volgen hem na wilt hooren,
Vraagden ook aan hem!
Van wat plaats hy waar gebooren,
Hy sprak van Jeruzalem.

Een Schoenmaker van Leer,
Myn naam is Azuweer!
Zeer ryk van goed en Haven,
Ik was doe vyftig Jaar;
Doen Christus zyn Kruys moest dragen
Na den Berg van Calvaar.

Jesus met 't Kruys belaan,
Bleef voor myn Deur stil staan!
Om te rusten zyn moe leden,
Ik sprak geheel verstoord
Zonder barmhertigheden
Wandelt met u Kruys voort.

Hier op sprak Jezus zaan

Ik ben zoo moe van gaan,
En gy wilt geen rust geven,
Ik zeg uw met beklag,
Dat gy gaan zult al uw leven
Tot aan de Jongsten dag.

Ik wierd van stonden aan,
Gedreve om te gaan,
't geen tot den Jongsten dagen,
Zal duuren van toen af,
Dat ik Jezus voort ging jagen
Tot myn verdiende straf.

Als hy veel Stee en Land,
Had doorreyst kwam dien Kwant!
Weer tot Jeruzalems drempel.
Toen heeft hy seer geschreid,
Als hy zag verwoest Godts tempel
't Geen Jezus had voorspyt.

Als hy nu dat soo vand,
Is hy na een ander Land,
Weer bedroeft gaan zwerven,
Verkondigt openbaar,
Gods woord zoo meenig werven
Dien Joodschen Wandelaer.

Hy zey och Christen lien,
Had gy 't Lyden gezien:
Zo wel als in dier tyden?
Gy zoud voor eenen zondag
Doe de Joden hem kastyden
Liever sterven terstond.

Als nu dien Wandelaer
In Engeland voorwaar
In 't Veld ging treurig heenen
Den Engel van den Heer,
Is dien Jood aldaer verscheenen
En zeyde Azuweer,

Neemt na de Stad uw keer,
 En zegt den Heer der Heer
 Die zal het Land kastyden:
 Soo gy geen afstand doet,
 Door Pest en Dieren tyden
 Laat 't kwaad en doet het goed.

Den Engel die verdween
 Voor hem en vloog weer heen:
 Doen ging dees Jood na Londen,
 Heeft daer bekend gemaekt,
 Om afstand te doen van Sonden!
 Of dat haar straffen naakt.

Leerd hier uyt Menschen nou;
 Te toonen regt berouw,
 Met Vasten, Bidden, Waaken:
 Christus die met zyn Bloed
 Heeft voor ons den dood gaan smaken:
 En schenkt ons God behoed.

Een Nieuwe vermakelyke Samenspraak tusschen een Jonkman en een Jonge Dogter.

Stem: van Capotje.

1.
 Meysje wilje met myn trouwe,
 Gy zult in myn gratie staen.

Neen het mogt myn zomtyds rouwe,
 Ik en durf het niet bestaan.
 Geeft maar uw hand op trouw
 Neen ik hou myn hoofd nog boven
 Want gy zyt myn reeds te schouw.

2.

Ik zal u zoo beminnen,
 Als een Moeder mint haar Kind,
 Ja maar al de ligte zinnen,
 Die vervliegen met de wind.
 Ik en zal u nooit verlaten,
 Want ik heb u leeven lief
 Ag wat kan my dat tog baaten,
 Als gy blyft zoon vies en dief.

3.

Ik zal my in alles voegen,
 Als gy maer een woordjen spreekt
 Maar daar na geheel misnoegen
 Slagen dat de Rotting breekt:
 Hoe zou ik u konnen aanraaken,
 Ik beet liever myn handen af
 Ja maer al u knorren en braken,
 Brengen my in 't duyster graf.

4.

Ik zoek maer in vrede te leeven,
 Ik en hou van geen gekyf
 Ja den bras van t'huis te blyven,
 Laaten al de zorg aen 't Wyf.
 Ik zal naarstig voor uw werken
 En oppassen als een Held
 Ja ook suypen als een Verken
 Zo dra als gy heb maar gelt.

5.

Ik en zal myn nooit vergeeten:

In den drank van bier of wyn,
 Ia maar als gy zyt gezeten,
 Daar veel ligte Quantjes zyn.
 Ik zal doen gelyk als vooren,
 Kruypen na myn Bed het eerst,
 Ja maar door 't gedurig rooken,
 Stinken als een Toebaks beest.

6.

'k Heb liever wat zoets te smooken,
 Als een Toebakspyp in de hand
 Nooit en zal ik kunnen kooken:
 Dat zal zyn na uwen trant.
 Als wat gy kookt dat zal my smaaken,
 Ik ben met weinig conrent
 Als de Vrouw maar wat zal make
 Zult gy zyn den boozen Vend.

7.

Maakt gy alle zoort van Kleeren,
 Naar de moode van de Stee
 'k Wil u nu myn trouw vereeren
 Daar is myn hand ik ben te vree
 Sa laat ons dan lustig drinken,
 Op succes van ons ackoord
 En laat nu de Glaze klinken,
 Nooit en ga ik van myn woord.

Minnaars-Klagt.***Stem: Hou Voerman van de Hel.***

Ontwaekt myn Lief ontwaekt:
 Wilt uyt y Venster keyken?
 Want hier doe ik in myn beklag:
 In 't naaste van de Nagt,
 Geen Tyger Leeuw of Beer;
 Die my kan doen verschrikken,
 Geen Hagel Wind of Weer:
 Die my kan doen afkeer.

Maar 'k doe hier myn beklag
 Over u wreede vonke:
 Die gy ô schoone maagd,
 Van dag tot dag toe draagt,
 Maer ik bid u Liefje zoet,
 Werp my maar toe een lonkje:
 En haast u schoon Jongvrouw
 Of ik versmelt van rouw.

Hoe lang is 't wel geleen;
 Myn Lief teld maer de Weeken
 Dat ik kwam voor u deur,
 Met oogen vol getreur
 Door Hagel Sneeuw en wind;
 Om u myn lief te spreken?
 Maar gy blyft wreed verwart:
 En houd myn min verwart.

Ik wens dat myn Bloed,
 Het zou my niet verdrieten!

Voor u mogt storten uyt:
 En dat op staande voet,
 En dat gy my dan maer:
 U trouwe Dienaar hieten,
 U slaef of aars u Knecht,
 Ik diende u oprecht.

Ik wensten dat myn Hert,
 Door dwang van 's Hemels Goden,
 Of dat u wreede Ziel:
 Gedwongen wierd door min:
 Of dat uw jeugdig Hart:
 My eens tot liefde noden,
 Zo vloog myn Hart en zin;
 Met u ten Hemel in.

Maer ik zie wel wreede Maegd,
 Dat ik u niet kan bewegen
 Met myn trouw minnaars hart:
 En door een zoet gevley:
 Zo moet ik treuren gaan:
 Tot het eynde van myn leven;
 Adieu ik vertrek van hier hier;
 Ik wensch u veel pleyzier.

Wat hoor ik voor geluid
 Wie of myn hier komt wekken;
 Uytg mynen zoeten slaap:
 Wie of het wezen mag?
 Ik moet op zyn afscheid!
 Eens uyt myn Venster kyken?
 My dunkt zyn stem verlaet,
 Het is of hy heene gaet.

Gy trouwe minnaar staat,
 Ey wild eens weder keere:
 Die Lief daar gy om treurt;
 Die lag vast in haar rust:

Ik droomde eenen Droom,
 Dat myn Ionkhert doet treuren:
 Als ik hem heen liet gaan?
 Dus blyft een weinig staen.
 Ontfangt van my den Trouw?
 Myn Engel vol van waarden:
 Die voor zyn zoeste Lief!
 Zyn lyf en bloed steld blood.
 De Goden tot den Throon:
 Die roep ik tot getuygen
 Die ik zal zyn getrouw
 Als eenen Man zyn Vrouw.

***Een Nieuw Lied, op het inzakken van de Muyder Poort, op den 30
 January 1769.***

Stem: Myn Hert is voor altyd verzeid.

1.
 Wanneer men schreef een duyzend Jaar
 En zeeven hondert hoord,
 Nog zestig ende negen klaar:
 Doen is de Muyder Poort
 Ter neer gezonken met een slag;
 In January den dertigste dag
 Met schroom, met schroom, met schroom.

2.
 Wat of de oorzaak hier van is.
 Is hier nog onbekend?

Dat zal de Tyd nog leeren wis
 Waar 't aanhoud dat Elend,
 Men leest in de Beschryving klaar,
 Dat deze Poort heeft Honderd Jaar
 Gestaan, gestaan, gestaan.

3.

Men ziet veel lien zonder getal
 Te zaamen heenen treen,
 Om te beschouwen deezen val;
 En daar van weeten reën,
 Hoe dat dit werk gaat in 't gemein:
 Hoe dat nu leerd jonk, oud, groot, klyn!
 Hun kunst, hun kunst, hun kunst.

4.

Men leest nog verder na behoord,
 Uyt meer Beschryvings klaar,
 Hoe Utrechts Weesper, Muyder Poort
 Gebouwd zyn met Elkaar,
 Met Uurwerk, Klok; Toren, Gevels al,
 Meer cieraat ik u noemen zal
 In treyn, in treyn, in treyn.

5.

Hun Kappen: Toren en Wagthuis
 Bruggens in soort gelyk:
 Van uytgang, Bolwerken in kluys;
 Gelyk het hier uit blykt,
 Uit de Beschryvings klein en groot;
 Die 't alles ons hier stellen bloot!
 Met blyk, met blyk, met blyk.

6.

En meer als ik het noemen zal
 Van Gysbregts Stad aan 't Y

Van zyn Uitleg, vergrooting al,
 Heeft ons geleerd den Tyt:
 Beschoud het maar in zyne Kaart,
 En met Boeken die gy doorblaert,
 Met vreugt, met vreugt, met vreugt.

7.

Vaar wel dan Amstels Burgerschaar,
 Vaar voort in Bouw en werk,
 God zegent ook u arbeid klaar,
 Hy maakt uw banden sterk,
 Bouw lang te zaam in vrede voort,
 Tot gy ziet haast de Muyder Poort,
 Hersteld, hersteld, hersteld.

De vermakelyke Granadier, Met een Juffrouw van plyzier.

Op een Aangename Wys.

1.

Vrinde Luisterd met plaizier,
 Het Werk van een Granadier,
 Hoe hy in zyn jonge jaaren.
 Hoe hy in zyn jonge staat;
 Zyne liefde kwam openbaaren,
 Aan een Juffrouw delikaat.

2.

Deeze Juffrouw met 'er spoet,
 Die verkogt schier al haar Goet
 Om met de Granadier te Zwieren,
 En te gaan nemen haar plaizier,

Gelyk als andere Venusdieren,
Maar het bragt haar in 't verdriet.

3.

Hy sprak tot haar zoo meenig maal,
Met een minnelyken taal,
Schoonste die daar leeft op aarde
Mogt ik uw ook zyn getrouw;
Mogt ik uw schoonste bloem vol waarden
Uw genieten tot myn Vrouw.

4.

Deeze Juffrouw heel plaizant,
Sprak ik ben daar mee kontant,
Kom laten wy het eens probeeren,
Komt 'er van avond niet te laat,
Het zal aan my ook niet mankeeren
Maakt dat u geweer wel staat.

5.

Deeze Juffrouw proper en net,
Ging met de Granadier na bet,
Zy begon daar frai te zingen,
Van hy za vivela krakeling
Als ik uw zie dan moet ik uw pakke,
Als ik uw zie dan staat myn zin.

6.

's Morgens als den dag kwam an,
Was hy van het werk half Lam,
Juffrouw ging een vuurtje Stookten,
Om heet te maaken een fles Roo wyn,
En wat Zokkelaat te kookten,
Want daar moest gevoogelt zyn.

7.

Smorgens als den dag kwam aan,
Benne zy beide vroeg opgestaan,
De Juffrouw gaf hem een goederyder,

En zy zey blyft nog wat hier,
 Wy zullen zaame met ons beyde,
 Nog een rys gaan aan de zwier.

8.

Dat gezwier duurde zoo lang,
 Tot de pot was aangebrand,
 Granadier liet Juffrouw zitten,
 En zy maakte een groot getier
 Maar haar buykje wierd al dikker,
 En haar Geltje was verzwiert.

9.

Oorlof Juffers van plaizier,
 Hout het met geen Granadier,
 Want gy moetze ookwel betaalen:
 Het werk al van haar hant-Granaat,
 Waa rover dat gy nu kan klagen.
 Want zy zyn daar voor in staat.

Register.

A.

Ag korelle, Ag Godinne. 4

C.

Christenen wie gy zyt. 81

D.

De moeder van de Goden quam. 18

Daar zou 'er een Magetje vroeg opstaan. 35

De Liefde met een zoet genugt. 75

E.

Een Juffrouw fier. 33

Een kuypertje vol Jaloerse pyn. 68

H.

Hoe lieffelyk ryst gy uit de kimmen. 13

Hier op een glasio ingeschonken. 24

Hy koopt 'er niemand kristalyne brillen. 25

Hier heeft my Rozemond bescheiden. 27

Hoe, zou ik nu nog langer treuren. 27

Hemel Heer, met welke plaagen. 48

Hier van daan naar het Groene wout. 66

Het Huwelyk is als een Miloen. 72

I.

Ik heb reden om te klaagen. 11

Ik Geef geheel de Min de zak. 15

Ik wou gaaren Climeentje minnen. 17

Ik ging lestmaal de Willige boome tellen. 29

Ik heb 'er een liefje uitverkooren. 42

Ik Ging laast te Monnikendam. 52

Ik heb lange tyd bemind. 56

Ik trok, ik trok laast op een morgestond. 62

Ik heb myn Duytjes overzien. 69

J.

Jupiter is verheeven, 37

Juffertjes die Hondjes streelen. 71

K.

Kweld myn niet meer myn gedagten. 3

L.

Laast ging ik dwaalen. 14

M.

Moet ik zoo langer leeven. 9

Men ziet nu veel Meisjes swieren. 64

Meisje wilje met myn trouwen. 84

O.

O dag! o lang gewenschte Dag. 60

Ontwaakt myn lief ontwaakt. 87

T.

Tryn myn Engel myn Godin. 46

Toen ik laast myn Geitjes weiden. 79

V.

Vrolyk uurtjes. 7

Vrinden wild dees klugt aanhooren. 20

Vrinden luisterd met plysier. 91

W.

Waar zyn nu al die nooble Baase.	6
Wat doet my ontstellen.	30
Wanneer de Zon zyn Paarden mend.	58
Wanneer men schreef een duyzend Iaar.	89

Z.

Zoete Lief ik kom u groeten.	44
------------------------------	----

Eynde.